

தங்கக் கடையல்

க. வீரகத்தி

9-32/3-2-1

விலை ரூ. 3.00

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | aavanaham.org

எம். டி. குணசேகர அன்ட் கம்பனி சிமிட்டெட்.

தங்கக் கடையல்

க. வீரகத்தி

எம். டி. குணசேனா அன்ட் கம்பனி லிமிட்டெட்.

எம். டி. குணசேனா அன்ட் கம்பனி லிமிட்டெட்.

217, ஒல்கொட் மாவத்தை, கொழும்பு.

கிளைகள்:—

கண்டி, காலி, மாத்தறை, நீர்கொழும்பு,
யாழ்ப்பாணம், அனுராதபுரம், குருணாகல்,
கிரிபத்கொடை, கம்பஹா.

முதற்பதிப்பு 1971

பதிப்புரிமை பெற்ற வெளியீடு. பதிப்பாளரின்
உத்தரவின் இந்நூலின் எப்பகுதியாவது
பிறரால் பிரசுரிக்கப்படலாகாது.

காணிக்கை.

குழந்தைகளிற் குழந்தையாய்க் கோண லின்றிக்
குழந்தைகளுக் கின்னமுதங் குளிர லூட்டும்
குழந்தைகளுக் கின்தமிழ்ப்பாச் சுவையைக் கூட்டும்!
குற்றாலத் தருவியெனும் ஜீவ நாதம்
பழந்தமிழின் இனிமையொடு பண்புஞ் சேரப்
பரிமள வா சனையீந்த பாரி ஜாதம்!
மழலையில்க் கியம்படைக்கும் வேகந் தந்த
[மனைவி நாகம்மாளுக் கிது காணிக்கை]

அச்சிட்டுப் பிரசுரித்து வெளியிடுவோர்

கொழும்பு

எம். டி. குணசேனா அன்ட் கம்பனி லிமிட்டெட்.

பாயிரம்

“பாயிரம் வேண்டியதில்லை, சும்மா விட்டுவிடுங்கள்” என மிக வினயத்துடன் வேண்டினேன். இல்லை, வேண்டும்-கண்டிப்பாக வேண்டும் என்று ஆணையிடுகின்றார்கள் பதிப் பாளர்கள். “ஆயிரம் முகத்தால் அகன்ற தாயினும் பாயிரம் இல்லது பனுவல் அன்றே” -பனுவல்-நூல். இந்த மணிமொழிகளின் உள்ளடக்கம் முழுவதும் உணர்ந்தனர் போலும், ஆணையிடுகின்றார்கள். சரி,

1955 ம் ஆண்டு வசந்தம் என்ற நினைவு. ஆடி ஓடி விளையாடி அலுத்த என்மகன், “அப்பா! பாட்டுச் சொல்லித்தாருங்கள்” என்றான். ‘குண்டுக்கி’ முதல் ‘மழையே மழையே மெத்தப்பெய், வண்ணன் சாடி நிரம்பப் பெய்’ என்றவை முதலான எனக்குத்தெரிந்த சில பாட்டுக் களைச் சொல்லிப் பார்த்தேன். அவன் ஒன்றுக்கும் அசைந்த பாடிவில்லை. புதுப்பாட்டு அப்பா, புதுப்பாட்டு என்று அடம்பண்ணினான். ஒரே பிடிவாதம் செய்த ‘பெரியவ’ னிடமிருந்து தப்பிக்கொள்ள முடியவில்லை. தம்பி இதோ ‘பந்து.....’ என்று சொல்லிவிட்டுப் ‘பந்து பந்து பந்து, பாலராதும் பந்து’ என்ற பாடலை எழுதிக் கொடுத்தேன். அண்ணன் பந்துடன் மாரடித்தபோது தங்கை சும்மா இருப்பாளா? எனக்கும் எனக்கும் என்று நான்கொண்டு நின்றாள். மகிழ்ச்சியுடன் ‘பச்சைக் கிளியை’ அவளுக்குக் கொடுத்தேன். அப்பாடா! பந்தும் பச்சைக்கிளியும் என் வீட்டிற் பட்ட பாடு!

அந்தக் காலத்தில் இன்னொரு குழந்தைக் கவிஞ ரொருவரும் ‘பந்து’ தயாரித்துக் கொடுத்திருந்தார். ஆனால், குழந்தை ஆசியர்கள் பலருக்கு அது அவ்வளவு பிரியத்தைக் கொடுக்கவில்லைப்போலும், சாடையான மவுசு என்பதற்கு ஏற்பட்டுக்கொண்டது. கொழும்புப் பாட சாலைகளிலுள்ள சிறுவர்கள் பலரும் பந்துடனும் பச்சைக் கிளியுடனும் மாய்ந்தார்கள். பாலர் வகுப்புகளில் படிப் பித்துக் கொண்டிருந்த என்மனைவி பந்து, பச்சைக்கிளிகளுடன் நான்கொடுத்த நுங்கையும் சின்னப் பிஞ்சுகளுக்குக் கொடுத்து அவற்றை அவர்கள் அனுபவித்ததைக் கண்டு சாடையான பிலுக்கடைந்திருக்க வேண்டும். அதைப்பற்றி இதைப்பற்றி எதைப்பற்றியாவது எழுதுங்கள்; எழுதுங்கள் என்ற ஒரே தூண்டுதலுக்கு ஆளானேன். எனக்கும் ஒருவகை ருசி பிடிபட்டது. நான் படிப்பித்த மிகுந்துமாவத்தைப்பாட சாலை மாணவர்களிற் சிலரும் ‘எங்கள் பாடசாலை’ ‘மழை

வெள்ளம்' என்ற தலைப்புக்களிற் பாடல்கள் எழுதித்தரும் படி கேட்டார்கள். அவர்கள் விருப்பத்தையும் பூர்த்தி செய்தேன். மதிமிகுந்த என்மனைவிக்கு மதியை அனுபவிப்பதில் அலாதி யானவொரு இன்பம் உண்டு. பால்போல நிலவெறித்த ஒரு நாளில், பிள்ளைக்கனியமுதுகளுடன் செல்லம் பொழிந்துகொண்டிருந்த பொழுது, "பாப்பாவுக்குச் சந்திரனைப் பிடித்துக் கொடுத்தாலென்ன" என்று தாய்மைக்குரல் கெஞ்சியது. கெஞ்சியதோ கொஞ்சியதோ, 'தங்கக்கடையல்' சிரசுதயமானது. தமிழகத்தின் 'அம்புலி மாமா' தங்கக்கடையலைத் தங்கமாக வெளியிட்டது.

இப்படித்தான் என் குழந்தை இலக்கியப் படைப்பு வீட்டிலிருந்து ஆரம்பமானது. இப்பாடல்களிற் சிலவற்றை முன்னாள் 'தினகரன்' ஆசிரியராகவிருந்த திரு.வி.கே.பி. நாதன் அவர்கள் தற்செயலாகப் பார்வையிட நேர்ந்தது. "இவற்றை ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய் என்னிடந்தா" என்றார். என்மலைப் பாடல்களை வெளியுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய பெருமை அவர்களுக்கே உரியது. அவர்களை மறக்க முடியுமா? 'தினகரனின் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. வீரகேசரியிலும் அவ்வப்போது பிரசுரமாயின.

குழந்தை இலக்கியப் படைப்பு இவ்வாறு நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துவரும் நாளில் இலங்கை வானொலி படையலிற் கண்ணைத்தது. முன்னாள் கல்வி நிகழ்ச்சி ஒலிபரப்பு அதிகாரியாகக் கடைமையாற்றிய திருமதி யோசேப்பு அம்மையார் நேரில் அழைத்து, 'வானொலிக்குப் பாடல்கள் எழுதி அனுப்புங்கள்' என்று வினயமாகக் வேண்டினார். "அம்மா என்று சொல்லிநாம் ஆரம்பித்த தமிழ்மொழி" என்ற பாடலைத் தொலைபேசியிலேயே அவர்பலருக்குப் படித்துக் காட்டிப் பரவசப்படுவதுண்டு. அவர்களின் அன்புக் குழந்தையே தொலைபேசியில் அம்மையாருக்குப் படித்துக் காட்டும். அதனை யானுங்கேட்டுக் குதலைக் குறுமொழியிற் புளகாங்கிதமெய்தியதும் உண்டு. அவர் அந் நிகழ்ச்சியைப் பலருக்குச் சொல்லியுங் காட்டுவார். எனக்கென்றால் ஒரே பூரிப்பும், மெதுமையான பெருமையும், சாடையான தலைக் கனதியுங்கூட. அம்மையார்காட்டிய ஆர்வம் உண்மையில் மறக்கக் கூடிய ஒன்றன்று. என் "புலன்" பாடலுக்கான சிறுவர் நிகழ்ச்சியே டோக்கியோவில் நடந்த அனைத்துலகக்

கல்வி ஒலிபரப்புப் போட்டியில் விசேட பரிசையுந் தட்டிக் கொண்டது.

இப்படி மழலைஇலக்கியப் படைப்பு நிகழ்ந்துவரும் நாளில், திடீரென 1958 ம் ஆண்டு நான் வடக்கிருக்கும் மாகாணத்துக்கு வந்துவிட்டேன். அதன் பிற்பாடு துடிப்பு வர இரண்டொரு சிருட்டிப்பு நடக்கத்தான் செய்தது. 1960 ம் ஆண்டுக்குப் பின் குழந்தைசெல்வச் சிருட்டிப்பு நின்றவிட்டது. இல்லையில்லை, காந்தியும், லெனினும் நாவலரும் அதற்குப் பின்புதான் 'பிறந்தார்கள்.' அப்பலோவும் அப்படி, ஆனாலும், பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பின்பே பனுவலாக உருவடைகின்றது.

இதற்குப் பின் எத்தனையோ குழந்தைப் பாடல்கள் வெளிவந்துவிட்டன. சிலவற்றில் சில இடங்களில் என் பாடல்களின் கருவும், உருவும், சுற்பனையும் நிழலிடுகின்றன. இதையெல்லாம் புட்டுக்காட்டுவதும் சுட்டிக் காட்டுவதும் இலக்கிய நாகரிகம் அன்று. பாவம் இலக்கியக் குழந்தைகள்! அப்படியே விட்டுவிடுவோம்.

இப்பாடல்களிற் பலவற்றைத் தேனீபோற் சேகரித்து அழகுறப் படியெடுத்து நூலுருவாக "வாணி" செயலகத்தில் வைத்துவிட்டார்கள் என் மாணவர்களும் கவிஞர்களும் அல்வைச் சுந்தரனும் 'கருணையோக'னும். மாணவர்களை நான் மறப்பதில்லை. சிறப்பாக இவர்கள் இருவரையும் — என் முயற்சிகள் நூலுருவம் பெற்றுவிட வேண்டுமென்ற இயல்பான இதய வேகமுள்ளவர்கள் — மறக்கவே முடியாது.

அண்மையில் வாணிகலைக் கழகத்துக்குத் திடீரென வருகை தந்த என் அன்புக்கினிய நண்பருக்கு (தன் பெயரைக் குறிப்பிடக் கூடாதெனக் கண்டிப்பான ஆணை பிறப்பித்துவிட்டார்) இப்படியொரு படையலைக் காட்டினேன். நண்பர் குழந்தையுள்ளம் படைத்தவர். மிக மிக விசாலமான இதயம், உதவி பெற்றுத் தருவதே அவரது இயல்பான தொழில் எனலாம். பெரிய பதவியுங் கொண்டவர். படையலைக்கண்டதும் நெஞ்சுறியிருக்க வேண்டும், அப்படியே எடுத்துக்கொண்டு கொழும்புக்குப் போய்விட்டார். தங்கக்கடையலைப் படித்து வானத்தில் வட்டமிடும் ஒவ்வொரு குழந்தையும் நண்பருக்கு

நன்றி தெரிவிக்கும் மென்மைப் பண்பிலிருந்து தப்ப முடியாது. எப்போதோ வரவேண்டிய 'தங்கக் கடையல்' இப்பொழுதாவது வருவது நண்பரின் நன்முயற்சியாலேயே ஆகும். ஒரு வேளை, எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் வரவேண்டியதைக் காலமறியாமல் முன்னுக்குச் சொல்லி விடுகின்றேன் போலும். இதுவன்று, என் ஏனைய செயற்பாடுகள் அத்தனையுமே இப்படித்தான்.

திடீரென இருந்தாற்போல் 'தங்கக் கடையல்' வேலை நடைபெறுகிறதென, குணசேனா நிறுவனத்தாரிடமிருந்து ஒரு கடிதம் வந்தது 'என்ன ஆச்சரியம்! பண்பெட்டி ஒன்றையே சதா பூசை பண்ணும் தமிழ்ப்பிரசுரகர்த்தாக்கள் பலர், இப்படியொரு காரியமென்றால் முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பிவிடுவார்கள். இதே நேரத்தில் சிங்களச் சகோதரர்களின் நிறுவனமொன்றல்லவா தொடர்ந்து தமிழ்ச் சிருட்டிகர்த்தாக்களுக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் தருகிறது' இதனை வெறியர்களும், வெறிக்கோஷத்தைப் பிழைப்பாக மாற்றும் வணிகக் கூட்டமும் ஒரு தரம் சிந்தித்துப் பார்த்தால் என்ன? வாழட்டும், வளரட்டும் குணசேனா நிறுவனத்தாரின் தமிழ்ப்பணி!

'தங்கக் கடையல் நூலுருப்பாட்டு' முயற்சியில் அல்லும் பகலும் தன்பொன்னான நேரத்தைச் செலவு செய்தும், பார்வைப்படிக்கைச் சோதிப்புச் செய்தும் அயராதுழைத்த என்மாணவரும், வருமானவரித்திணைக்களத்தமிழ்ச்சங்கப்பொருளாளரும் ஆகிய செல்வன் மு. சிவபாதசந்தரத்தை என்றும் என் இதயம் நன்றி கூறும் நன்றி கூறும். இவர் "அப்பாலும் அடி சேர்ந்தவர்."

வணக்கம்.

'வாணிகலைக் கழகம்'

காரைட்டி.

31.7.70.

க. வீரகத்தி.

இறை வணக்கம்	1
தமிழ்!	2
பாதிப் பாட்டிலேயே...	4
பாப்பா என்னுயிர்!	6
பாலர் ஆடும் பந்து	7
பூ-1	8
வண்டு	9
வண்ணாத்திப் பூச்சி	10
ஒளி	11
வலிவும் வனப்பும்!	12
சாய்ந்தாடு பாப்பா!	13
மலையோ மலை!	15
மேகம்	16
மழை	17
குமிழி	18
தும்பி	19
ஆறு	20
மாம்பழம்	21
பழமும் தமிழும்	22
அம்புலி	24
வான ஊர்தி!	25
அழகைப் பார்!	26
புன்னகை வேண்டும்!	27
பலான்	28
பச்சைக்கிளி	29
மைனா	30
புள்ளி ஆட்டுக்குட்டி	31
சிலந்தி	32
பாவை	34

நந்தவனத்து நாட்டியம்

நுங்கு

தங்கக் கடையல்

குழந்தை

கண்மணியே கேள் நீ!

பூ—2

குமரலீலை

தொல்காப்பியன்

பவணந்தியார்.

சிவஞான முனிவர்

வசந்த காவியம்!

பங்கய மங்கை!

ஈழம் எங்கள் நாடு!

எல்லாம் தமிழ்!

சிலேடை!

விதைப்பு

களை கட்டல்

அறுவடை

கைத்தொழில்

முற்படு! புறப்படு!! செயற்படு!!!

குடிகாரக் குஞ்சித்தம்பி

அ ப் போ லோ - 8

ஞானக்கறவை!

தைப்பொங்கல்

காந்தித் தெய்வம்

மாமேதை லெனின்

நாவல ஞாயிறு!

“ஆத்திதூடி”

36

38

39

41

44

46

48

51

53

54

56

57

59

61

63

65

66

68

70

72

74

77

80

82

83

86

88

90

இறை வணக்கம்

தெய்வமே உன்னைத்

தினம்தினம் தொழுவேன்!

உய்வதென் ஆசை

உன்றெறி வழுவேன்!

சிறுபயிர் யானே

சிதைத்தலும் கூடும்

உறுபிணி வராது

உவந்து நீ அருள்வாய்!

வான்கனி யாகி

வையக மெல்லாம்

தேன்நனி சிந்தும்

திருவினைத் தருவாய்!

என்னுடை அன்பு

இறைவா உனக்கே

உன்னுடை அருளை

உவந்தெனக் கீவாய்!

உன்னையும் என்யும்

முன்னையோர் பிணைத்தார்

அன்னையே அப்பா

அனுதினம் வணக்கம்!

மங்கள வாழ்வும்

மாண்புறு திருவும்

பொங்குக புலமைப்

புண்ணியா வணக்கம்!

“குழந்தையும் தெய்வமும் கொண்டாடுமிடத்தில்”.

தமிழ்

அம்மா என்று சொல்லிநாம்
 ஆரம் பித்த தமிழ்மொழி
 அம்மா தந்த பாலுடன்
 அனைந்து வந்த தமிழ்மொழி
 அம்மா தா லாட்ட
 அமிழ்தம் ஊறுந் தமிழ்மொழி
 அம்மா அப்பா எனக்குமே
 அன்னையான தமிழ்மொழி.

ஆண்டு ஆண்டு ஆயிரம்
 அழகு பெற்ற தமிழ்மொழி
 பாண்டி மன்னர் மடியிலே
 பரிந்தெடுத்த தமிழ்மொழி
 நீண்ட வானம் எங்குமே
 நின்றிசைக்குந் தமிழ்மொழி
 மூண்டு மூண்டு சுவைக்குமே
 முத்துப் போன்ற தமிழ்மொழி.

கம்பளோடு பாரதி
 காவியஞ்செய் தமிழ்மொழி
 தெம்பு கூர்தொல் காப்பியன்
 தெளிவு செய்த தமிழ்மொழி
 அம்பு விக்கு வள்ளுவம்
 அளித்த தெங்கள் தமிழ்மொழி
 கம்பு போல வளருது
 கன்னல் போன்ற தமிழ்மொழி.

புத்தம் புதிய கலைகளைப்
 புகுத்தி நாங்கள் போற்றுவோம்
 வித்தை கூர நித்தமும்
 வீதி தோறும் முழக்குவோம்
 சித்தம் ஊறும் கவிதைகள்
 செம்மை யோடு பாடுவோம்
 நித்தம் எங்கள் தமிழ்மொழி
 நிலைத்து வாழ்க வாழ்கவே!

பாதிப் பாட்டிலேயே.....

பாட்டுப் பாடித் தாங்கோ அப்பா
பாட வேண்டும்யான்
பாட்டி சொல்லும் பாட்டு எல்லாம்
பழைய பாட்டப்பா.

பாடிப் பாடி மயிலைப் போல
ஆட வேண்டும்யான்
கூவிக் கூவிக் குயிலைப் போலே
மிழற்ற வேண்டும்யான்.

பண்ணைப் பாடித் தேனைப் போலே
பருக வேண்டும்யான்
கண்ணைச் சிமிட்டித் தார கைபோல்
கதைக்க வேண்டும்யான்.

உன்னி யுன்னிக் கிளியைப் போலே
மழலை பேசுவேன்
எண்ணி எண்ணி வெண்ணெ யைப்போல்
இதயம் உருகுவேன்.

வட்ட மிட்டுச் சிட்டுப் போலே
வளையம் போடுவேன்
கொட்டிக் கொட்டித் தாளம் போலே
கூத்தும் ஆடுவேன்.

பாடிப் பாடித் திங்க னைப்போல்
பருக்கவும் வேண்டும் — நான்
ஆடிப் பாடித் தென்ற லைப்போல்
அசைதலும் வேண்டும்.

ஓதி ஓதி ஞானி யைப்போல்
உணர வேண்டும்யான் — அப்பா
பாதிப் பாட்டி லேயே பசி
பறத்தலும் வேண்டும்.

பசி பறந்திட வேண்டும் — அப்பா
ருசி பிறந்திட வேண்டும்.

பாப்பா என்னுயிர்!

அன்பு மிக்க பாப்பா
ஆடித் துள்ளும் பாப்பா
இன்பமாகப் பாடும்
சசன் தந்த பாப்பா!

உடையை வீசும் பாப்பா
ஊனைச் சிந்தும் பாப்பா
எட்டி எட்டித் தோளிலே
ஏறி மகிழும் பாப்பா!

ஐந்து விரலும் நீட்டியே
ஆசை போடும் பாப்பா!
ஒன்று இரண்டு சொல்லியே
ஓசை காட்டும் பாப்பா

ஒளவைப் பாட்டி போலே
அள்ளிச் சிரிக்கும் பாப்பா
தங்கமான பாப்பா
கமிழ் படிக்கும் பாப்பா!

பாலர் ஆடும் பந்து

பந்து பந்து பந்து
பாலர் ஆடும் பந்து

வட்ட வட்டப் பந்து
வாளை முட்டும் பந்து

அப்பா தந்த பந்து
அருமை யான பந்து

ஓங்கி ஓங்கி அடிப்போம்
ஓடி ஓடிப் பிடிப்போம்

துள்ளிப் பாயும் பந்து
மெல்ல ஓயும் பந்து

பாலர் நாங்கள் கூடுவோம்
பந்தடித்து ஆடுவோம்

பூ-1

பூ பூ பூ - அம்மா - பூ பூ பூ

சிவத்தப்பூ வெள்ளைப்பூ
 சிறியபூ பெரியபூ
 கோட்டுப்பூ குளத்தப்பூ
 கொடியிற்பூ செடியிற்பூ

பூ பூ பூ

முல்லைப்பூ அல்லிப்பூ
 மொட்டுவிட்ட பட்டுப்பூ
 மஞ்சட்பூ நீலப்பூ
 கொஞ்சி விளையாடும்பூ

பூ பூ பூ ...

மணந்து மணந்து பார்க்கலாம்
 மங்களமாய் வைக்கலாம்
 கூந்தலிலே செருகலாம்
 சூம்மாளம் போடலாம்

பூ பூ பூ

மாலைகட்டிச் சூடலாம்
 மனையில் வைத்து மகிழலாம்
 காலைமாலே கடவுள்பாதம்
 கனிந்துமனம் சூட்டலாம்

பூ பூ பூ ...

பூப்பறிக்க வாங்கம்மா
 பூசைசெய்ய வேண்டுமே
 பூப்பறியைத் தாங்கம்மா
 போதும்பூக்கள் வாங்கம்மா

பூ பூ பூ ...

வண்டு

சின்னச் சின்ன வண்டு
 சீறி வரும் வண்டு
 கன்னங் கரிய வண்டு
 கண்ணைப் போன்ற வண்டு.

தேடிப் பூவில் ஓடும்
 தேன் குடிக்கும் பாடும்
 கூடிச் சூழன் றுடும்
 குத்துக் கரணம் போடும்.

காடு மேடு எல்லாம்
 கடந்து வரும் வண்டே
 வீடு வாசல் எங்கும்
 வீறு கொள்ளும் வண்டே

விரைந்து ஓடி வந்து
 விளக்கினிலே விழுந்து
 குறும்புகள் செய்யாதே
 கோடி நமஸ்காரம்!

வண்ணாத்திப் பூச்சி

வண்ணாத்திப் பூச்சி
வண்ணாத்திப் பூச்சி
வண்ணநிறப் பூக்களில்
விண்ணணம் போடுதே.

பட்டுச் சேலைகட்டி
மொட்டுத் தேன்குடிக்க
வட்டமிட்டுச் சுற்றும்
வண்ணாத்திப் பூச்சி.

கண்ணுக்குள்ளே கண்களாம்
விண்ணும்மண்ணும் பார்க்குமாம்
எண்ணஎண்ண விந்தையே
ஈசன்அருள் என்னையே!

பாயுமதைப் பிடித்தால்
பசைபிடிக்கும் கையில்
மாயும்அதன் அழகும்
மக்காள் அதுபாவம்!

ஒளி

ஒளியே ஒளியே ஓடிவா
உனக்கு வணக்கம் ஓடிவா!

சூரிய ஒளியே ஓடிவா
சுற்றிய இருளைச் சாடிவா!

சந்திர னேநீ வந்துவிடு
இந்திர லோகந் தந்துவிடு!

விளக்கொளி யேநீ விரைந்துவா
வீட்டுப் பாடம் விளங்கவா!

கண்ணோ ளியேநீ போகாதே
சுபோதி யாதல் ஆகாதே!

ஐயோ ஒளியைக் காணேனே
அவனி யெலாமிருள் ஆனதுவே!

வலிவும் வனப்பும்

சுத்தம் சுகந்தருமே — பாப்பா
நித்தம் இதந்தருமே!
நித்தம் சுகமிருந்தால் — பாப்பா
புத்தி வளர்ந்துவரும்!

காலை குளித்திடுதல் — பாப்பா
சாலச் சிறந்ததுவே!
மேலில் அழுக்கிருந்தால் — பாப்பா
மேலும் வரும்நோய்கள்!

தலைசீவி நகம்அரிந்து — தங்கச்
சிலைபோல இருந்திடுவாய்!
கலைவீசு மாமணியே! — வண்ண
மலர்குடி மகிழ்ந்திடுவாய்!

பல்லை விளக்கிடுவாய் — பாப்பா
முல்லைச் சிரிப்புவரும்!
சொல்லில் உறுதியுண்டு — நாக்குச்
சுத்தம் பேணிவரின்!

எச்சில் படுத்தாதே — உண்ட
மிச்சில் புசிக்காதே!
பச்சைப் புளிக்காய்கள் — பாப்பா
பல்லிற் கடிக்காதே!

தூய உடையணிந்து — துள்ளித்
துள்ளி விளையாடு!
வாய்மை வளர்த்திடுநீ — என்றும்
வையம் உனைவாழ்த்தும்!

பொலியும் புன்னகையில் — அன்பு
பொங்கி வளரும்நல்ல
வலிவும் வனப்புமுண்டு — பாப்பா
வாழும் வழிகளிவை!

சாய்ந்தாடு பாப்பா

1.

சாய்ந்தாடு பாப்பா சாய்ந்தாடு
சாயா நிலவே சாய்ந்தாடு
காந்தக் கனியே சாய்ந்தாடு
கட்டிக் கரும்பே சாய்ந்தாடு.

2.

புன்னகை வீசும் பொன்னிலவே
முன்னும் பின்னும் சாய்ந்தாடு
கன்னித் தமிழில் மழலைமொழி
கரையும் குஞ்சே சாய்ந்தாடு

3.

மண்ணில் நல்ல சோறுகறி
மகிழ்ந்து வைப்பாய் சாய்ந்தாடு
கண்ணும் பூச்சி விளையாடும்
கற்கண் டேநீ சாய்ந்தாடு.

4.

தேரில் சாமியைச் சோடித்து
தெருவில் இழுப்பாய் சாய்ந்தாடு
வாயால் மேளம் நாதகரம்
வாசிப் பாய்நீ சாய்ந்தாடு.

5.

பந்தும் பாவையும் தருவோமே
 பைங்கிளி யேநீ சாய்ந்தாடு
 புந்தி மகிழப் பட்சணங்கள்
 பொலியத் தருவோம் சாய்ந்தாடு.

6.

கூவுங் குயிலே சப்பாணி
 கொட்டி இருந்து சாய்ந்தாடு
 பாலும் பழமும் பசியாற
 மேலும் தருவோம் சாய்ந்தாடு!

மலையோ மலை

மலைகள் மலைகள் பார் — மா
 மலைகள் எங்கும் பார்!

விண்ணை முட்டி
 விளங்கு தோற்றம்
 எண்ணி லாத
 பெருமை கொண்ட

(மலைகள்...)

கரிய மேகம்
 கண்ணு றங்கிச்
 சொரியு நீரின்
 அருவி பாயும்

(மலைகள்...)

விலை உயர்ந்த
 இரத்தி னங்கள்
 அளவி லாமல்
 அள்ளி வீசும்

(மலைகள்...)

கணிகள் மணிகள்
 சுந்த மூலம்
 இனிய சுனைகள்
 இலங்கு சாரல்

(மலைகள்...)

மேகம்

மேகம் மேகம் வருவாயே
வந்து மழையைத் தருவாயே
தாகம் நீக்கித் தரணியெல்லாம்
தழைக்க மழையைத் தருவாயே

இருண்டு சிரித்து வானத்தே
ஏனோ முழக்கஞ் செய்கின்றாய்
மிரண்டு ஓடோம் பார் பார் பார்
மிடுக்கு மிக்க சிறுவர்நாம்.

வாய்ச் சொல்வீரம் காட்டாதே
வையம் குளிரப் பெய்வாயே
பேச்சும் செயலும் ஒன்றாயின்
பேசி உலகம் கொண்டாடும்

அசுரச் சிரிப்பும் அதிரிடியும்
ஆகா என்ன ஆச்சரியம்
கசியச் சொரியும் கருணையிலே
கலந்து நின்றல் காணீரே!

மழை

மழையே மழையே நிறையப்பெய்
மக்கள் உள்ளம் மலரப்பெய்
பிணியே பஞ்சம் நீங்கப்பெய்
பேரலை வெள்ளம் பாயப்பெய்!

பெய்யாப் பெருமழை பெய்யுதடா
பேரிடி மின்னல் முழங்குதடா
பொய்யா தொழுகும் தாரைகளால்
பூமியும் வானமும் பேசுமடா!

மலையும் மரமும் நிலைசாய
மாமழை பொழியுது பெருமேகம்
கனியும் பிஞ்சும் பூக்களுமே
கலந்து பொழியுது கருமேகம்!

பறவை பதுங்கி ஒதுங்குதுபார்!
பாட்டி விழியோ பிதுங்குதுபார்!
கறவை அடங்கி ஒடுங்குதுபார்!
கன்று நனைந்து நடுங்குதுபார்!

வள்ளம் விடுவோம் வாகண்ணா!
வாரி அடித்துப் பாய்கின்ற
வெள்ளம் துள்ளும் மீன்களுடன்
விளையாடுவமே வாகண்ணா!

பாழாய்ப் போச்சே கண்ணாநாம்
பாடிக் கட்டிய வீடெல்லாம்
போனாலும் அவை போகட்டும்
பூமியில் வெள்ளம் பாயட்டும்!

குமிழி

கண்ணு கண்ணு ஓடிவா
தண்ணீர் கொப்புளம் போடுது
என்ன விந்தை பாரடா!
சின்னச் சின்னக் குமிழிகள்!

தண்ணீர் கதைகள் சொல்லுதோ
கண்ணைச் சிமிட்டிக் கொள்ளுதோ
மண்ணில் மூச்சு விடுகுதோ
மாயம் மறைந்து போச்சுதே!

கையிற் பிடிக்க முந்தியே
கண்ணை மூடிக் கொண்டது
ஐயோ மனித வாழ்வுமே
அறித்தம் என்று மாண்டது!

சோப்பு நீரிற் குமிழிநம்
சொந்த மாக ஆக்குவோம்
ஆக்கும் அவை வானிலே
அசையும் நாமும் அசைவமே!

தும்பி

மாரி காலம் எங்கும்
வேலி ஓரம் தும்பி
சேர வரும் தும்பி
சிங்கா ரத் தும்பி

பள பளக்கும் கண்கள்
பார்க்க நல்ல வண்ணம்
அழகு வலைச் செட்டை
அம்பு போன்ற வாலே!

அந்தி மாலைக் காலம்
அங்கு மிங்கும் பாயும்
விந்தை யான தும்பி
விதம் விதமாம் தும்பி

தும்பி களைப் பிடித்துத்
துன்பு றுத்தல் பாவம்
தும்பி அது நல்ல
சாது வான பூச்சி!

ஆறு

ஆறு பாயுதே அண்ண
ஆறு பாயுதே!
ஆசை யோடு கடலைநோக்கி
ஆறு பாயுதே!

மலையிருந்து சலசலென்று
மண்ணிற் பாயுதே
அலகில் கோடி பல்லுயிர்க்கும்
அமுதம் ஈயுதே!

மந்த நடையும் துரிதகதியும்
மாறிப் போடுது
இந்த உலகம் இன்னல்நீங்கி
இசைகள் பாடுது!

உண்ண உணவு கொடுக்குமுழுவர்
உள்ளம் ஊக்குது
கண்ணை இமை காப்பதுபோல்
மண்ணைக் காக்குது!

வளைந்து நெளிந்து வனமுங்காடும்
அளைந்து வருகுது
உளைந்து மேகம் உறுமிப்பெய்ய
ஒடிப் பெருகுது!

ஆறிலாத ஊரினழகு
பாழ் பாழ் பாழ்
சோறு உண்ணச்சுற்றியோடும்
ஆறே நன்றுவாழ்!

மாம்பழம்

அம்மா அம்மா மாம்பழம்
அருமை யான மாம்பழம்
தின்னத் தின்ன நாவிலே
தேன் ஊறும் மாம்பழம்.

செக்கச் சிவந்த மாம்பழம்
செம் பாட்டு மாம்பழம்
சக்கை குந்து இல்லையே
சாதி மரத்து மாம்பழம்.

வாயில் தண்ணீர் ஊறுதே
வைரக் கண்டி மாம்பழம்
காயும் இன்பம் பேசுமே
கறுத்தக் கொழும்பு மாம்பழம்.

பனங்காய் போல மாம்பழம்
பருத்த பாண்டி மாம்பழம்
இனம் சிறந்த மாம்பழம்
எல்லாம் இங்கே பாரம்மா!

மதுர மான மாம்பழம்
மனதுக் கினிய மாம்பழம்
மரத்திற் பழுத்த மாம்பழம்
மண மணென்று மணக்குதே!

பழமும் தமிழும்

அப்பா இன்று வருவார்
அப்பிள் பழம் தருவார்
தின்று தின்று திரிவேன்!

பாவைப் பிள்ளை பந்து
பட்டுச் சோளிச் சட்டை
பூவை கிளி பூங்குயில்
புதுக்க வாங்கி வருவார்!

வளையல் வாங்கி வருவார்
வரிசை வரிசை யாக
வளையல் கையை வளைய
வட்ட மிட்டுப் பறப்பேன்!

அப்பா இன்று வருவார்
அப்பிள் பழம் தருவார்
தின்று தின்று திரிவேன்!

சாந்துப் பொட்டு சப்பாத்து
சங்கு வளையல் மணிமாலே
ஏந்திக் கொண்டு வருவார்
எனக்கு அவற்றில் ஆசை!

தங்கக் கடையல் ஒன்றும்
தாங்கிக் கொண்டு வருவார்
சிங்கக் குட்டி என் தம்பி
சிரித்துச் சிரித்துப் பாடுவான்!

அப்பா இன்று வருவார்
அப்பிள் பழம் தருவார்
தின்று தின்று திரிவேன்!

(தம்பி)

தங்கக் கடையல் போதும்!
தமிழ் உணர்ச்சி மோதும்!
இங்கு வேறு ஏதும்
எனக்கு வேண்டாம் வேண்டாம்!

அப்பா இன்று வருவரோ
அழகு தமிழ் தருவரோ
அமுதம் உண்டு திரிவனோ!

தங்கக் கடையல் புதுமை!
தந்த தமிழ் புதுமை!
பொங்கு ணர்ச்சி புதுமை!
புத்தி நுட்பம் புதுமை!

அப்பா இன்று வருவார்
அழகு தமிழ் தருவார்
அமுதம் உண்டு திரிவேன்!

அம்புலி

அம்புலி அம்புலி வா வா வா
அழகிய சொக்கா வா வா வா
வம்புகள் செய்யோம் வா வா வா
வண்ணப் பந்தே வா வா வா.

அந்திப் பொழுதில் வருவாயே
அழகு நிலாவைச் சொரிவாயே
சிந்தை மயக்கும் புன்னகையின்
சிறுவர்க்கின்பம் தருவாயே

பட்டப் பகலில் எங்கிருப்பாய்
பாவம் சோறு தின்பாயோ
சொட்டுச் சொட்டாய் அழகொழுகும்
சுந்தர ரூபன் நீயன்றோ!

பாப்பாப் பாட்டுகள் பாடுவையோ
பால ருடன்விளை யாடுவையோ
தோப்பு மரங்களில் நுழைகின்றாய்
தூங்கும் கனிகள் பறிப்பாயோ?

அம்புலி அம்புலி வா வா வா
அழகிய சொக்கா வா வா வா

வான ஊர்தி

பறவை போலப் பறக்குது
பறவை போலப் பறக்குது
பரந்த வான வெளியிலே
வான ஊர்தி பார் பார்!

பறந்து விண்ணில் கூவுது
கூவி உயரப் பாயுது
பாய்ந்து சுரணம் போடுது
பந்து விளை யாடுதோ?

உறங்கி எழும்ப முந்தியே
உலகம் எல்லாம் சுற்றுமாம்
இறங்கி வட்டம் போடுதாம்
இதோ வான ஊர்தியே!

குண்டு போடு மோஇது?
குறுக்கே வந்து போகுதே
வண்டு போல இரையுது
வந்து மலரைக் கோதுமோ?

அழகைப் பார்

காகம் கரையும் காலையிலே
கமலம் மலரும் அழகைப்பார்!

மெல்ல நடக்கும் மாலையிலே
முல்லை சிரிக்கும் அழகைப்பார்!

கால்கள் வெதும்பும் நண்பகலில்
கானல் செல்லும் அழகைப்பார்!

கண்கள் மயங்கும் நள்ளிரவில்
களிக்கும் மதியின் அழகைப்பார்!

பச்சைப் பாலன் குறுநடையில்
பாயும் இளமை அழகைப்பார்!

பாட்டி வெள்ளிக் கூந்தலிலே
பாடும் முதுமை அழகைப்பார்!

கானக் குயிலின் கருமையிலே
ஊனம் கரையும் அழகைப்பார்!

கொழுந்து விட்டெரி செந்தியில்
அழுந்தித் துவளும் அழகைப்பார்!

பூத்துக் குலுங்குஞ் சோலையிலே
புதிய வசந்த அழகைப்பார்!

மாந்தர் ஓடுங்கும் மாரியிலே
காந்தள் விரியும் அழகைப்பார்!

புல்லின் தலையில் முத்துப்போல்
புரளும் பனித்துளி பாரம்மா!

எங்கும் நிறைந்த பேரழகில்
இன்பம் பொங்க வாழப்பார்!

புன்னகை வேண்டுக

ஒழுக்கம் சிறந்தது பாப்பா — உன்
உயிரின் உயர்ந்தது பாப்பா.

நன்னெறி சேர்ந்திட வேண்டும் — பாப்பா
நல்லோரைச் சார்ந்திட வேண்டும்.

பொய்கொலை களவு வஞ்சம் — உடன்
போக்கிடு வாயுன் நெஞ்சம்.

அன்பே இன்ப ஊற்று — இதய
ஆசை யுடனது போற்று.

வாழ்வைக் கெடுப்பது கோபம் — உயிர்
வதைசெய்து உண்பது பாவம்.

பாபப் பலன்பரி நாசம் — ஊர்
பேசுவ தும்பரி காசம்.

இன்சொல் பேசுவாய் நாளும் — என்றும்
இவ்வுல குன்பெயர் வாழும்.

புன்னகை பூத்திட வேண்டும் — பாப்பா
எண்ணிய பேறெய்தி வாழ்வாய்.

பலுன்

வண்ண வண்ணப் பலுன்கள்
வடிவு கொண்ட பலுன்கள்
கண்ணை அள்ளும் பலுன்கள்
கடைகள் எங்கும் பாரீர்!

சிவப்பு நீலம் மஞ்சள்
சிறுவர்க் கான பச்சை
உவப்பு ஓங்கும் ஊதா
ஊத நிறம் ஊதும்

... வண்ண

பாம்பு போலே சிலது
பறவை போலே சிலது
தேம்பி அழும் குழந்தை
திகைப் படையும் பலுன்கள்

... வண்ண

பலுன்காரன் வருவான்
பாட்டி வாங்கித் தருவாள்
பள்ளித் தோழரோடு நான்
பறக்க விட்டுப் பாடுவேன்

... வண்ண

வாயில் வைத்து ஊதி
வான வெளியில் விட்டால்
பாயும் அங்கு மிங்கும்
பந்து போலே அடிப்பேன்

... வண்ண

அளவு மிஞ்சி ஊதினேன்
அது வெடித்துப் போச்சுதே
அழகில் மிக்க ஆசை
அடடா அதுவே தீமை

... வண்ண

“பலுன் என்ற பாடல் சேர்க்கப்பட்ட பாலர்
பகுதி நிகழ்ச்சி 1965-ம் ஆண்டில் டோக்கியோவில்
நடைபெற்ற அகில உலகக் கல்வி ஒலிபரப்புப்
போட்டியில் விசேஷ பரிசு பெற்றது”

பச்சைக் கிளி

அண்ண அண்ண இங்கேவா
அழகிய சிறுகிளி அங்கேபார்!

பட்ட பனைமர வட்டிருந்து
பாடும் பைங்கிளி பார்அண்ண!

பஞ்ச வண்ணக் கிளிஅண்ண
நெஞ்சை அள்ளும் அழகண்ண

பார்க்கப் பார்க்கப் பசிதீரும்
பவளச் சொண்டின் வளைவைப்பார்!

கழுத்தில் ஆரத் தழகைப்பார்
அழுத்த மான அழகைப்பார் !

பாலுஞ் சோறும் உண்ணுவதாம்
படித்ததை அப்படிச் சொல்லுவதாம்

பூனைகள் என்றால் பயப்படுமாம்
பூவையர் என்றால் வயப்படுமாம்

காயும் பிஞ்சும் கொறிப்பதுவாம்
கனிந்த பழங்கள் கோதுவதாம்

கிளிவாய் வைத்தது எதுவெனிலும்
சுளியா மல்நாம் உண்போமே !

அற்புத மான கிளிஅண்ண !
அன்புடன் அதனைப் பிடிஅண்ண !

மைனா

மைனா மைனா தத்திவா
மரகத மணியே தத்திவா

உள்ளம் துள்ளும் பேரழகே
மெள்ள மெள்ளத் தத்திவா

மஞ்சள் வண்ணச் சொண்டுகளால்
கொஞ்சி இன்பம் தருவாயே.

கோலம் பொலியும் உனதின்பக்
காலில் மஞ்சள் பூசியதார் ?

வெள்ளிச் சரிகைப் போர்வையினை
அள்ளித் தந்த வள்ளல்யார்?

பொட்டுப் பொட்டாய்த் தங்கமுலாம்
கொட்டிய கண்கள் அற்புதமே

உண்ணி பொறுக்கித் தின்னாதே
கண்ணிய மான மைனாவே.

பாவம் புழுவை உண்ணாதே
பாலும் பழமும் தருவோம்வா!

புள்ளி ஆட்டுக் குட்டி

புள்ளி ஆட்டுக் குட்டியே
புள்ளி ஆட்டுக் குட்டியே
துள்ளித் துள்ளி ஆடுவாய்
புள்ளி ஆட்டுக் குட்டியே

பிறந்ததுமே குதித்து மண்
பறந் தெழும்ப ஆடுவாய்
அறம் சிறந்த ஆண்டவன்
அருளின் விந்தை என்னவோ !

அழ கெறிக்கும் உடலிலே
ஆசை அதிக மாகுதே
இனைய ஆட்டுக் குட்டியே
இன்ப நடனஞ் செய்கிறாய்

தோளிற் போட்டு ஆடுவேன்
தோந்தத் தரினா பாடுவேன்
காலைத் தூக்கி வீசியே
கரணம் போட்டுக் காட்டுவேன்.

அன்பு சொரியும் அன்னையின்
அமுத மடியில் மோதியே
துன்பு செய்தல் நீதியோ
துள்ளி ஆடுங் குட்டியே.

அன்னை பாலின் அருமையை
அறியும் இந்த அவனியே
என்னதான் குறும்பு செய்யாய்
எந்தன் ஆட்டுக் குட்டியே.

சிலந்தி

விந்தை யான வலைஇது!
வீடு தோறும் பார்க்கலாம்
சிந்தை ஊக்கம் மிக்கதோர்
சிலந்தி செய்த அற்புதம்!

வட்ட மான கூடுபார் !
வாயில் ஒழுகும் பசையினால்
கட்டும் அழகுச் சிலந்தி இக்
கலையை எங்கு கற்றதோ ?

எதிரி வந்து தாக்குமோ?
இன்னல் எட்டிப் பார்க்குமோ?
பதமை யான சிலந்தியின்
பாது காப்புக் கோட்டை பார் !

வன்பு காட்டும் பூச்சிகள்
வலையின் பசையிற் சிக்கியே
பண்பு காட்டும் சிலந்திவாய்ப்
பச்சை உணவும் ஆகுமே !

சின்னஞ் சிறிய சிலந்தியின்
சித்தி ரத்தைப் பாருமின்
தன்னந் தனிய னாகவே
தனக்கு வீடு கட்டுது !

நுண்ணிய வெண்மை நூலிழை
எண்ணிய வாறு நூற்குது !
திண்ணிய முயற்சி வலியினால்
தெளிந்த நெசவு செய்யுது !

பாவம் அந்த நூலிழைப்
“பா” அறுந்து போயினும்
ஓயுமோ உறங்கு மோ
உறுதி மிக்க சிலந்தியே !

தோல்வி தோல்வி தோல்வியே
தொடர்ந்த போதும் விட்டதா
மேலும் உறுதி கொண்டுதன்
உழைப்பில் வெற்றி கண்டதே !

சிலந்தி சொல்லும் போதனை
சொந்த வாழ்வின் சாதனை
மலர்ந்த வாழ்வின் இடையறா
முயற்சி வாகை துடுமே!

பாவை

1. பாவை நல்ல பாவை
பரம சாதுப் பாவை
பாவை யிலே சின்னப்
பாப்பா வுக்கும் ஆசை!

2. கொழும்பு மாமா தந்த
குறும்பு செய்யாப் பாவை
அழும் குழந்தை கண்டால்
அழுகை விட்டுச் சிரிக்கும்

பாவை நல்ல பாவை
பரம சாதுப் பாவை

3. சுண்ண நீரில் ஆட்டி
சோளிச் சட்டை மாட்டி
கண்ணில் மையும் தீட்டி
வண்ணப் பூவும் தூட்டி

4. கையில் தூக்கி ஆடுவேன்
காணி முழுதும் ஓடுவேன்
வெய்யில் மழை படாமல்
வீட்டில் வைத்துப் போற்றுவேன்!

பாவை நல்ல பாவை
பரம சாதுப் பாவை

5. பட்டப் பகல் நேரம்
பாவைக் கலி யாணம்
கொட்டு மேளம் கொட்டிக்
குதுக லமாய் வைப்பேன்

6. நெஞ்சில் அணைத் தூட்டி
கொஞ்சித் தா லாட்டி
பஞ்சு மெத்தை கிடத்திப்
பாவை யுடன் படுப்பேன்!

பாவை நல்ல பாவை
பரம சாதுப் பாவை

7. பழுப்பு நிறக் கண்கள்
பளப ளக்கும் கன்னம்
அழுத்த மான மேனி
அழகு சொட்டும் பாவையே!

8. கூசிக் கூசிப் பார்ப்பதேன்
குழந்தைப் பிள்ளைப் பாவையே
ஆசைக் கொரு முத்தம்
அன்பு சொட்டத் தா ,வா!

பாவை நல்ல பாவை
பரம சாதுப் பாவை

நந்தவனத்து நாட்டியம்

நந்த வனத்தில் கலைவிழா
நாட்டியம் ஆடுது மாமயில்!
விந்தை நடன அழகிலே
சிந்தை ஒடுங்குது மாங்குயில் !

மலர்தொறும் தவழ் மாருதம்
மயங்கிச் சுருதி கூட்டுது!
எழில்மிகும் குளத் தவளையார்
ஏக தாளம் போடுவார்!

காவுயர் சோலை அரங்கிலே
கருமுகில் மத்தளம் கொட்டுது !
பேரிடி யேற்று மகிழ்ச்சியில்
பெண்மயில் பித்துற ஆடுது !

வானம் பாடி பட்சிகள்
யானை பாம்பு மானினம்!
மோன நிலையில் சிலைகள்போல்
ஊனம் உருகி மயங்குமே!

வண்ண வான வில்லினை
வரிசை வைத்த அழகதோ!
கண்ணி மைக்கா மரகதக்
கலாப மயிலும் ஆடுது !

கண்டி ருந்த கோழியும்
கட்டைச் சிறகை விரிக்குது !
பண்டு தொட்ட பதர்த்தனம்
கிண்டல் செய்தும் நிலவுது!

கொடியும் செடியும் மரங்களும்
கூடும் இன்பப் பெருக்கிலே
மடி நிறைந்த மலர்களை
மனம் மயங்கித் தூவுமே!

இடது காலைத் தூக்கியே
ஈசன் ஆடும் அற்புதக்
கதகளி கண்ட மந்தியும்
சதுர்விளை யாடுது சபாஷ் சபாஷ்!

நுங்கு

எங்கள் செல்வக் கற்பகம்
ஈன்ற நுங்கு அற்புதம்!
பொங்கும் இன்ப அமுதநீர்
பொலியும் நுங்கு பருகுவீர்

ஓடி ஓடிப் பனைவெளி
உலாவி நுங்கு பொறுக்குவோம்
மூடிநீக்கி அரிந்துநாம்
மூக்கு முட்டப் பருகுவோம்

பருவ மான நுங்கிது
பாப்பா துள்ளித் தொங்குது
அருமை நுங்குக் கண்களில்
அதுவும் கண்ணை வைக்குது.

உறிஞ்சி உறிஞ்சிக் குடிக்குது
உவந்து கொண்டு துடிக்குது
வழுந்து வாரி இளவலை
வாயில் வைக்க மகிழுது.

கரும்பு இளநீர் காமலர்
அரும்பு தேன்துளி ஆவின்பால்
விரும்பு முக்கனி சேரினும்
விழையும் நுங்கு ஆகுமோ?

அரிய பனையின் பாளையில்
அசையும் நுங்கு நீருக்கு
அமிழ்தம் என்றும் ஒருபெயர்
அறிஞர் சொல்லி வைத்தனர்.

மாயும் சிறுவர் சிந்தையில்
மகிழ்ச்சி பொங்கக், கொந்தியே
பாயும் அணிற் பிள்ளையே
பாலர் எங்கள் வந்தனம்!

தங்கக்கடையல்

[மெட்டு:- பச்சைமலை பவளமலை]

1. நீலவானப் பரவையிலே நீந்துகின்ற மதியே
நித்திலமாய் ஒளிகாலும் வித்தகநல் லமுதே
பாலரான எம்முடனே பாரில்வினையாட
பரிவோடு வருவாயே பால்போலும் நிலவே!
2. தமிழ்க்கவிதை போலின்பம் தருகின்றாய் மதியே
தரணியெலாம் அமுதமழை சொரிகின்றாய் நிலவே
தமிழ்க்கடலில் படிந்தனையோ தலையூழி காலம்
தமிழ்த்தென்றல் ஆடினையோ தங்கநிலா மதியே!
3. அன்றொருநாள் அமாவாசை அதியிருட்டு மதியே
நின்றுவிட்டாய் நீங்காத துயர்தந்தாய் சதியோ
கன்றுபிரி காராபோல் கலங்கினமெங் கதியே
கண்ணுறங்கும் கனவினிலே காண்பதுதான் விதியோ?
4. வெள்ளிமுலாம் பூசியபோல் வெந்தபிர பஞ்சம்
வேறான அழகுடனே விளங்குவதுன் தஞ்சம்
அள்ளியன்பு சொரிந்தாலும் அழகுமலர்க் கஞ்சம்
அசடுவழிந் தலமந்து அயர்வதென்ன வஞ்சம்?
5. பாட்டாளி பண்டிதர்கள் பறவையினம் கறவை
கூட்டாகக் கூப்பாடு போட்டுமகிழ் நிலவே
நாட்டார்க்கு நலஞ் செய்தும் நலிகின்றாய், ஆமாம்,
நல்லவர்கள் வாழ்வதில்லை நானிலத்தின் தீர்ப்பு!
6. வானவெளி வீசுகின்ற வண்ணஒளிப் பிழம்பே
வையகத்தின் பிணிதீர்க்கும் வசந்தகலைக் குழம்பே
ஞானிகளும் மோனமழிந் தாடவரும் நிலவே
நங்கையரின் நல்வதன அம்புலியே வாவா!

7. வானவர்கள் கைப்பந்தே வருவாயெம் முடனே
வையகத்து வரவேற்புத் தருவதெங்கள் கடனே!
கானநிலாத் தேனுண்ணும் “சரபம்” இள மதியே
கலகலக்கும், குழந்தையெனக் காண்பாயெம் துதியே!
8. கண்ணனுண்ட வெண்ணையினைக்கக்கினனோ விண்ணில்
கவிஞர் அதைத் தின்றுதின்று கக்கினரோ பண்ணில்
எண்ணிறந்த கற்பனையாம் இதயவேகக் கண்ணில்
என்னென்ன சாகசங்கள்! இதுவேயுன் புதுமை!
9. வீதியிலே ஆகடியம் எத்தனைநாள் செய்வாய்
விஞ்ஞானி கண்வைத்தான் விட்டிடவே மாட்டான்
சோதியிலே இவ்வுலகை ஆட்டிவைக்கும் நிலவே
சொந்தமான மதியுண்டேல் வந்துவிடு இங்கே!
10. தனியாட்சி செய்கின்றாய் தண்ணிலவே இங்கே
உனையாள வருகின்றான் விஞ்ஞானி அங்கே
இனியேனும் தலைவீக்கம் கொள்ளாதே மதியே
எம்முடனே வினையாட இப்பொழுதே வாவா!
11. வண்டாடும் கொன்றைப்பூ வள்ளல்திருச் சடையில்
வைத்தழகு, பார்ப்பதுவோ, வனிதையரின் இடையில்
திண்டாடும் காதலர்கள் தீட்டுகவி நடையில்
கொண்டாடும் தேன்மதியே நீதங்கக் கடையல்!

குழந்தை

1.

முத்தம் அள்ளிச் சொரியுமாம் - அது
முகம் மலர்ந்து விரியுமாம்
நித்தம் நிலவு சொரியுமாம் - அது
நிகர் இலாத செல்வமாம்

மனையில் ஊரும் மதியமாம் - அன்னை
மடியில் மலரும் கமலமாம்
நினைவில் வீசந் தென்றலாம் - அன்பு
நீரில் ஆடும் அன்றிலாம்

சோச்சி பாச்சி சொல்லுமாம் - மனச்
சோர்வு தீரப் புல்லுமாம்
ஆச்சி பூச்சி ஆடியே - பல
அதிச யங்கள் செய்யுமாம்

பாட்டி பாட்டுப் பாடுவாள் - பாப்பா
பாடித் தாளம் போடுமாம்
மோட்டுப் பிடி வாதமாய் - வான்
முகட்டு நிலவைத் தேடுமாம்

மூலை முடுக்கு மறைவிலே - அதன்
மூளை வேலை செய்யுமாம்
ஆளைக் கண்டு கொண்டதும் - கள்ளப்
பூனை போலப் பதுங்குமாம்.

11

காதல் வாழ்வு கண்ட - அன்பு
கனிந்த சுவைத் தேனே
மோக மூட்டும் மதுவே - இன்ப
முத்தம் ஒன்று தருவாய்

கண்ணைக் கூசிக் கூசியே - அன்னை
கவலை சாகச் சிரிக்கிறாய்
விண்ணில் இன்பம் எல்லாம் - நீ
வீட்டில் வாரிக் கொடுக்கிறாய்.

பாவை உனது பிள்ளையோ - மழலைப்
பாட்டின் இன்பம் கொள்ளையோ
ஆவிக்கு உயிர் கொடுக்கும்நீ - தெய்வ
அன்புத் தென்றல் அல்லவோ

பூனைக் குட்டி புழுதி - நல்ல
புள்ளி ஆட்டுக் குட்டி
தேனைச் சொட்டும் பூக்கள் - நீ
தேடிப் போகும் தோழரோ.

அன்னை கண்ணீர் கண்டால் - நீ
முன்னே நின்று பார்ப்பாய்
என்ன சாலம் செய்தும் - அருமை
அன்னை துயர்தீர்ப்பாய்.

வேவு பார்க்கும் வித்தை - உன்
விதியில் வந்த சொத்து
தாயின் மனம் பித்து - நீ
தப்பிக் கொள்ளும் நத்து!

111

சூது வாது அற்ற - மிகத்
தூய நெஞ்சக் குழந்தையே
தாயும் தந்தையாரும் - வாய்
மோத வரும் தூதுமாம்

குழந்தை இன்பம்போல - வேறு
சூறும் இன்பம் உண்டோ
குழந்தை ஒன்று கூடில் - நமைக்
கூடும் துன்பம் உண்டோ

கண்ணு றங்கி னாலும் - பார்ப்பா
கலக லென்று நகைக்கும்
மண்ணு றங்கி னாலும் - எம்
மனையு றங்கல் இல்லையே !

கண்மணியே கேள் நீ!

(மெட்டு: பச்சைமலை பவளமலை)

பொட்டுமிட்டுப் பூவணிந்து புத்தகமும் கொண்டு
பொங்கிவரும் பெருநிலவே பொன்வண்டே கேள்நீ
கட்டிமுத்தம் தந்தெம்மைக் களிப்பூட்டி மயக்கி
கள்ளங்கள் போடுமிளங் கண்மணியே கேள்நீ!

பள்ளிக்குப் போம்போதும் வரும்போதும் பாப்பா
பாதையிலே வலதுபக்கம் பார்த்துவரல் வேண்டும்
துள்ளாதே நடுத்தெருவில் தோழருடன் கூடித்
துரத்திவரும் கார்சயிக்கிள் துன்பமிகத் தருமே!

பாதையினை இருபுறமும் பார்த்துவிட்டு மெல்லப்
பதறாமல் கடந்திடுவாய் பாக்கியமே கண்ணே
வீதியிற்செல் விதிமுறைகள் அநுசரித்து வருவாய்
விபத்துக்கள் நேராதே விக்கினங்க ளில்லை!

வரிச்சுமட்டை படலைசுவர் வாங்குமேசை தன்னில்
வசைமொழிகள் எழுதாதே, வழிதெருவே நிற்கும்
சுரத்தைமாடு கன்றுபசு கனிமரங்கள் எதற்கும்
கற்களைநீ வீசாதே கவனம் அவைபாவம்!

கண்டகண்ட இடமெல்லாம் கொப்பிபுத்த கத்தில்
கைவரிசை காட்டாதே கிறுக்காதே, உன்னை
அண்டியிருக் கின்றமறு பிள்ளைகளுக் கிடைஞ்சல்
ஆக்கினைகள் செய்யாதே அன்புகெட்டுப் போகும்!

படிப்பிக்கும் நேரத்தில் அங்குமிங்கும் பார்த்துப்
பழகாதே கதைக்காதே உறங்காதே பாடம்
படிப்பித்து முடியும்வரை பக்குவமா யிருந்து
படித்துக்கொள் பாடத்தை நினைத்துக்கொள்

பாப்பா!

வெய்யில்மழை குளங்குட்டை வெள்ளம் உயர்மரத்தில்
விளையாட்டு விளையாக முடிந்துவிடும் கண்ணே
பொய்களவுங் கூடாது புத்தியிலே வித்தை
பொலியட்டும்விறுவிறெனப்போய்வா பொன்வண்டே!

பேனையையும் பென்சிலையும் வாய்க்குள்ளே வைத்துப்
பேணாதே பெருந்திங்கு உண்டாகும் பின்னே
வாளுளிரும் பிறைபோல வளர்ந்திடுவாய் வையம்
வாழ்த்தியுன்னைப் பாட்டும் நான்பெற்ற வரமே!

எங்கே, யுன் அம்மாவைக் கொஞ்சிவிட்டுக் குஞ்சே
இறைவனடி தொழுதுகொண்டு இன்போடு கண்ணே
சிங்கேறு போல்நடந்து செல்லடாஉன் பள்ளி
சிரித்தமுகத் தோடேநீ திரும்பிவா துள்ளி!

பூ-2

பூவுலகைச் சுற்றிவந்து
புதுமைமணம் நுகருவோம்
பாவுலகில் அதனைக்கொட்டிப்
பரிமளிக்கப் பண்ணுவோம்!

முற்றத்தில் முல்லைப்பூ
முகங்காட்டிச் சிரிக்குது!
மற்றப்பூ மல்லிகையும்
மணமள்ளி விரிக்குது!

கோடியிலே முருக்கம்பூ
கோணியிரத்தங் கொட்டுது!
சாடியிலே உரோஜாப்பூ
சாடையாய்க்கண் சிமிட்டுது!

வேலியிலே செவ்வரத்தை
வெந்துமுகம் சிவக்குது!
மூலையிலே முருங்கைப்பூ
முகம்வெளுத்து நரைக்குது!

பட்டியிலே தும்பைப்பூ
பகலிரவாய்ப் படுக்குது!
தொட்டியிலே செங்குமுதம்
நிலவுக்காகத் துடிக்குது!

உரோஜாப்பூ தன்னழகை
உற்றுத்தலை கனக்குது!
வாசமலர் தானென்றே
வாயாற்பிலுக் கடிக்குது!

வீதியிலே அலரிப்பூ
வீணேதிண் டாடுது!
சாதியிலே மருக்கொழுந்து
செருக்குக் கொண்டாடுது!

காலையிலே கமலங்கள்
காதல்நுட்பம் சொல்லுமே
மாலையிலே நீலோற்பலம்
மறுபாடும் சொல்லுமே!

பூமலை நானென்றே
பொன்கொன்றை பேசுதே!
காமலைக் கண்ணென்று
காசியலரி கூசுதே!

வாடையிலே செங்காந்தள்
வாரீரென் றழைக்குமே!
கோடையிலே பூவெல்லாம்
கொஞ்சுமிதழ் தழைக்குமே!

பண்புமணம் பாறியதும்
பட்டாடை போர்க்குதே!
அன்புமலர் அகமிருந்து
அறிவெல்லாம் வேர்க்குதே!

காவியத்தைப் பூவுலகம்
கைப்பற்றிக் கொண்டும்பின்
ஓவியத்தும் சாகாத
ஒளியுருவுங் கண்டதே!

குமரலீலை

பேரா யிரங்கொண்ட பாலன் — தமிழ்த்
தாயாகி நின்றெமைத் தாங்குதனி வேலன்!
பாராதி யண்டங்கள் யாவும் — அவன்
பார்வையில் வரிசையாய் வந்துநின் றூடும்!

பால்மணம் மாறாத பையன் — இளம்
பச்சைமயில் மீதிலே பவனிவரும் ஐயன்!
வேல்நிதந் தாங்கிடும் கையன் — நால்
வேதங்கள் புகழ்பாடி ஏத்திடும் மெய்யன்!

மாம்பழக் கன்னங்கள் மலரும் — அருள்
மாறாத பதுமவிழி அழகுறச் சுழலும்!
நாம்வணங் கத்துயர் தளரும் — பெரு
நன்மைகள் பிறைபோல மேன்மேலும் வளரும்!

அம்மாவுக் கதிகமவன் செல்லம் — அருமை
அண்ணாவுக் கும்அவன் இனிமைதரு வெல்லம்!
சும்மா இருக்கவே மாட்டான் — எங்கும்
சுற்றுலா வருதலே முருகுதிரு வுள்ளம்!

அறிவாளி அண்ணனுக் கெதிராய் — உலகை
அதிவேக மாய்வலம் வந்தும் பழம்
பறிபோன செத்திசெவி கேட்டான் — உளம்
பதைத்தான் வெகுண்டான் படலை திறந்தான்!

கோவணத் தாண்டியாய் விட்டான் — குமரன்
குன்றுதோ ருடிவேல் கொண்டுகிழ் வற்றான்!
தாவணங் கட்டாத காளை — குமரன்
தன்னிச்சை யானதோர் பிரணவப் பாளை!

குன்றுதோ ருடிவரு வேளை — குமரி
குறவள்ளி கண்களிற் கண்வைத்து விட்டான்!
அன்றுதொட் டாறுமுக சாமி! — வள்ளி
அழகுடல் தழுவுதற் கரும்பாடு பட்டான்!

குறவர்குல மாயினுங் கோதை — கந்தன்
கூத்திற்குக் குயில்தாளம் போட்டாளோ இல்லை!
மறவர்களும் வில்லம்பு கொண்டு — கந்தன்
மானத்தைக் காற்றிலே விட்டுவிட் டார்கள்!

காதல்தலைக் கேறியது கந்தன் — விசைக்
கடிவாள மற்றதோர் குதிரைபோ லானான்!
மோதலுக் கும்அவன் பயந்தான்! — காதல்
முறிந்துவிட் டால்முடிவு யாதென முனித்தான்

எதுசெய்வ தென்றுதெரி யாத — இளைஞன்
எதற்குமென் அண்ணனிடம் ஏகுவேன் என்று
மதிசொல்லும் ஆனையிடம் வந்து — நொந்து
மன்றாடி னுன்பிள்ளை மன்றாடி நின்றான்!

ஆருமே இல்லாத நேரம் — இந்த
அண்ணனுந் தம்பியும் அவள்வீடு சென்றார்!
பாரமால் யானையென அண்ணன் — தம்பி
பருத்ததோர் வேங்கைமரம் ஆகியேவிட்டான்!

குஞ்சரம் கண்டஞ்சி வள்ளி — குளறிக்
கூப்பாடு போட்டாள் குலைவுற்று நின்றாள்!
தஞ்சமென முற்றத்தில் நின்ற — வேங்கைத்
தருவினை மெய்யுறத் தழுவியவள் நின்றாள்!

வள்ளிதிரு மணமென்று தேவர் — நன்று
வாழ்த்தினார் கந்தனும் கடைவிழிக ளாலே
வள்ளிமதி விழிகண்டு கொண்டான் — நாணி
வள்ளியும் வள்ளல்பத வனசமுட் கொண்டாள்!

பிரமனின் தலையினிற் குட்டிச் — சேந்தன்
பிரணவத் துட்பொருள் உபதேசஞ் செய்தான்!
அரனுக்கும் அதுசொல்லி ஐயன் — இந்த
அகிலமே போற்றுசிவ குருநாதன் ஆனான்!

காட்டுவழி வந்ததமிழ்ப் பாட்டி — நாவந்
கனிகள்கில தருவையோ இடையனே என்றாள்
மோட்டிடைய னாகுமிள முருகன் — நன்றே
சுட்டகனி யீந்தவன் துடுக்கொழிய வைத்தான்!

சிறுபாலன் என்றெண்ணிச் சூரன் — செருவில்
சீறியெதிர் கொண்டுக் கணை தூவிவரு காலே
சிவபாலன் ஒருவேலை விட்டான் — பாவம்
சேவலும் மயிலுமாய்ச் சூர் வேலைவிட்டான்

இந்தவகை தந்தைகும ரேசன் — என்றும்
எண்ணற்ற லீலைவினை யாடல்பல செய்வான்
ஔன்றிரண் டல்லவே அம்மா — முருகன்
ஔயாத லீலைகள் ஒருகோடி அம்மா!

வரம்புகட்டித் தமிழ் வளாத்தவர்கள்:

1. தொல்காப்பியன்

இளமை யான பெருமொழி
எங்கள் இனிய தமிழ்மொழி!
இளமை எப்படிச் கண்டதோ,
என்ன தீனுட் கொண்டதோ?

காய கற்பந் தின்றதோ
கடுந் தவத்தில் நின்றதோ
மாய மேதுந் தந்ததோ
மந்தி ரத்தால் வந்ததோ?

துங்கம் நீற்றி யடித்ததோ
தாய்ப்பால் நன்று குடித்ததோ
குங்கு மங்கோ ரோசனை
மஞ்சள் தந்த மலர்ச்சியோ?

காய கற்ப மேதுமில்லை
கடுந் தவங்கள் யாதுமில்லை
மாய மந்தி ரங்களில்லை
மதினார் செய்த மாண்பிது!

தினையி வளவு தானுமாகச்
செயற்கை யேது மில்லையே
வினையின் நீங்கி விளக்கமுற்ற
முனைவர் கண்ட பணியிது!

வேற்று மொழியிற் சொற்கள்வந்து
வேத னைகொ டாமலும்
பாத்தி யுள்ளே சோத்திசொள்ளை
பரவித் தமிழ் கெடாமலும்;

எள்ளி ருந்து எண்ணெய்காணும்
இனிமை யென்ன இலக்கியத்
துள்ளி ருந்து மொழியினமைதி
ஓதி வைத்தார் இலக்கணம்.

தமிழ் வரம்பு கட்டிவைத்தான்
தவமுனி தொல் காப்பியன்!
அமிழ்த் மான தமிழணங்கு
அழகுக் கன்னி ஆயினாள்!

மரபு மீறித் தமிழ்வளர்க்கும்
மடமை தன்னைச் சாடுவோம்!
மரபு சொல்தொல் காப்பியன்பேர்
மனம் மகிழ்ந்து பாடுவோம்!

2. பவணந்தியார்

சோழர் காலத் தமிழகம் — கலை
சோதி விட்ட தமிழகம்
ஆள நின்ற தமிழகம் — நீதி
ஆட்சி கண்ட தமிழகம்.

அறிவு மலர்கள் பூத்தன — தமிழ்
அழகை அள்ளி வீசின
மறுவி லாத தமிழுக்கு — ஞான
மணத்தை யூட்டி மகிழ்ந்தன.

பாடல் பெற்ற பூக்களில் — உயர்
பாரி ஜாதம் பவணந்தி
கூடல் கண்ட தமிழ்மொழி — மரபு
கூறி வைத்த தவமலர்!

நன்னூல் என்றொரு நூலுண்டு — அதை
நந்நூல் என்பது நமதுபுகழ்! — அப்
பொன்னூல் தந்தவன் பவணந்தி — மக்கள்
போற்றும் சமணத் துறவியவன்.

திட்ப மான இலக்கணமாம் — வெகு
நுட்ப மான இலக்கணமாம்
சொற்ப மான காலமதில் — யாரும்
சுகமா யறியும் இலக்கணமாம்!

வாழ்க என்றும் பவணந்தி — மொழி
வள்ள லான பவணந்தி!
வாழ்க வாழ்க எம்தமிழ் — முனி
வகுத்த பாதை வரம்பிலே!

3 சிவஞானமுனிவர்

மாதவச் சிவஞான யோகியடி தமிழ்
மதுவுண்டு வெறித்த போகியடி
வாதப் பெரும்போரில் வாகையே துடிய
வல்லாளன் சிவஞான முனிவனடி.

வடமொழி தென்மொழி நிலைகண் டுணர்ந்தவன்
வாதப் பெருங்கலை மாதவனாம்!
குடமுனி யின்மறு அவதார மாகிய
கூரிருள் போக்குநல் லாதவனாம்!

ஓட்டிப் பிறந்த இரட்டைக ளாமிந்த
உலகிலே சைவமுந் தமிழுமென்போம்!
முட்டுப் படாதவை முழுநிலை காணத்தன்
மூளையைத் தந்த முனிவனென்போம்!

சைவ சித்தாந்தச் சரபமடி யவன்
சாகாத தெய்வப் புலவனடி!
கைவைத்த தெல்லாமே பொன்னாகக் காட்டிய
சித்தனடி பெரும் முத்தனடி!

தூறு வளிகண்ட சூரன்தொல் காப்பியச்
தூத்திர விருத்தியெய் தீரன்யார்க்கும்
தேருத இலக்கணச் சிக்கலைத் தேற்றிய
தெளிவான ஞானக் குரவனடி!

நன்னூல் விருத்தியை நாவலர் மெச்சவே
நந்தமிழ்த் தாய்க்கு நயந்தளித்தான்
தொன்னூற் பரவையுள் முத்துக் குளித்தவன்
தூயமென் நெஞ்சிலே தோன்றவைத்தான்.

சிறுவர்க்கு வள்ளுவம் கதையிலே வைத்தவர்
சிந்தை யிலேபுகச் சிந்துசெய்தான்
அனைவர்க்கும் சைவசித் தாந்தப் பேருண்மை
அற்புத மாய்வன் அறியவைத்தான்.

கண்ணுங் கருத்துமாய் வரம்புகட் டித்தமிழ்க்
கன்னியைக் காத்தநற் காவலனாம்!
பண்ணி லெழுந்தமிழ்ப் பாடியும் செய்திட்ட
பாலவனாம் பெரு நாவலனாம்!

சிவஞான முனிவனைச் சிந்தை யிருத்தியே
செந்தமிழ் பாடிக் களிப்பமடி!
சிவஞான பரடியச் சித்தாந்த நெறியிலே
சீரான வாழ்விற் சிறப்பமடி!

வசந்த காவியம்

இன்னல் தொலைந்தது இளவேனில் ஆயிற்று
புன்னகை கொள்ளுது பூமி — அழகு
பூத்துக் குலுங்குது பாராய்!

வாடை ஒழிந்தது வருத்தமுங் கழிந்தது
வசந்த குதாசலம் பாராய் — இன்பம்
வாய்விட் டழைக்குது வாராய்!

நீலக் கருங்குயில் மாமரக் கொம்பரில்
கானம் இசைக்குது கேளாய் — வசந்த
கட்டியம் கூறுது கேளாய்!

மெல்லிய மாருதம் முல்லை மணத்துடன்
மேனியிற் ஜில்லென வீசும் — ஆகா
மேவு சுகமிதம் பேசும்!

பச்சைப் பச்சேலெனப் பாரகம் பூரித்துப்
பட்டொளி வீசுதல் பார்பார் — நறும்
மொட்டுக்கள் பூப்பதும் பார்பார்!

மண்ணக மங்கையின் மணவறைப் பந்தரில்
கண்ணைச் சிமிட்டுமே பூக்கள் — பசங்
கண்ணத்தே னுண்ணுந்தே னீக்கள்!

வேனில் விழவிலே வெள்ளிவெண் கும்பம்போல்
வானம் விளங்குது திங்கள் — நிலவை
வாரி வழங்குது பாராய்!

மழலைச் சிறுவர்கள் மானினம் பட்சிகள்
மகிழ்ந்து ஆடுதல் பாராய் — மனம்
குழைந்து பாடுதல் பாராய்!

ஆவிக் குள்ளேநிழல் ஆடும் தமிழினில்
ஒவிய வண்ணங்கள் தீட்டி — வசந்த
காவியம் பாடுவோம் வாராய்!

பூம்புனல் ஆடுவம் பூக்கொய்து சூடுவம்
போற்றிக்கொண் டாடுவம் வேனில் — புதுமை
ஊற்றினை வாழ்த்துவம் வாராய்!

பங்கய மங்கை

கண்ணை மருட்டுது தாமரைப்பூ — இதழ்க்
கண்ணைப் புரட்டுது தாமரைப்பூ!
எண்ணம் மெல்ல அசையுது — என்
இதயம் அழகிற் கசியுது!

தெளிந்த ஓடை நீரிலே — அட்டா
தெய்வக் கனலை மூட்டுது!
பளிங்கு இதய வானிலும் — அது
பற்பல கற்பனை காட்டுது;

கட்ட விழ்ந்த கமலமே — கவிதை
கட்டு விட்டுப் பிறக்குது!
மொட்ட விழ்ந்த முளரியில் — மூளை
வட்ட மிட்டுப் பறக்குது!

செங்கதிர் கண்டு சிரிக்குது — காதில்
செய்தி எதுவோ சொல்லுது!
பங்கய நளின நங்கையின் — பாலியக்
காதலன் பகலவன் என்பதோ?

பச்சிலை நல்ல அரங்கமோ — பாவம்
தவளை யார்மிரு தங்கமோ
பச்சை மதுப்பயில் வண்டுகள் — பின்னணிப்
பாடக ரோஎன்ன வேடிக்கை!

உதய ஔரியைப் போட்டதும் — போர்
உவகை பொங்கி ஆடுது!
அதையெப் படிநான் பாடுவேன் — நளின
அம்புய மின்பக்கூத் தாடுதே!

மரகதத் தட்டில் முத்துக்கள் — மன
மகிழ்ச்சி யோடு வைக்குது!
பரிசில் தந்து பரவுது — நடனப்
பங்கயப் பாவையைப் பொய்கையும்!

செந்தமிழ் வாணிக்கு வெண்மலர் — செல்வச்
செங்கொடிப் பொன்னிக்குச் செம்மலர்
சிந்தை சிறந்த பிரமனாற் — படைப்புச்
செய்த கருத்து என்னையோ!

தீப ஒளிசெந் தாமரை — சோர்வு
திர்க்க ஒருவெண் சாமரை!
தாக சாந்தி செய்யவோ — பச்சிலைத்
தரள நீர்த் திவலைகள்.

மங்கள கீத இசையுடன் — ஒளி
மன்ன வனைவர வேற்குது
பொங்கிய செங்கதிர்ச் செல்வனைப் — பூமி
போற்றுது வாழ்த்துது மங்களம்.

கமல அழகிற் காவியம் — நிதம்
காணுக் கவிஞன் யாரடி?
அமலன் செய்த அற்புதம் — நல்ல
கமல மென்னும் காவியம்!

ஈழம் எங்கள் நாடு

இந்து சமுத்திரத்தின் முத்து — எங்கள்
இன்பத் திருநாடு ஈழம்!
சிந்தை மயங்குமெழில் இயற்கை — அழகு
சிம்மா சனமமரும் நாடு!

பாரத நாட்டுமணி நீழல் — மின்னும்
பச்சை மரகதமெம் ஈழம்!
நீரில் மிதக்குமொரு ஓடம் — என்றும்
நித்திலத் தீபமெங்கள் நாடு!

வான் அளாவிநிற்கும் மலைகள் — ஆங்கு
வயங்கு மலர்ப்பளிங்குச் சுனைகள்!
தேன் அளாவுந்திங் கனிகள் — தூங்கு
தேச மிகுந்த வனங்கள்!

பொன்னும் நவமணியும் கொழித்துப் — புதுப்
புனலில் பவனிவரும் நதிகள்!
அன்னை மடியின்மிசை தவழ்ந்து — நிதம்
அன்னம் பாலிக்கும் நாடு!

அலையில் புரளிசெய்யும் ஆறு — கட்டும்
அணையில் அடங்கிநின்று பண்ணை
வயலிற் புகுந்துபயிர் விளைக்கும் — தொல்
வளமை மிகுந்ததெங்கள் தேசம்

போதி சத்துவரின் சேதி! — புகழ்
பொலியும் சைவநெறி நீதி!
வாதை தீர்க்கும்மதம் இஸ்லாம் — மன
வளம் வளர்க்குந்தாய் நாடு!

சிங்கள(வ)ர் தமிழர்முஸ் லீம்கள் — ஒன்று
சேர்ந்து பொதுவுடமை கண்டு
எங்கள் தாய்நாடு என்றே — தம்
இதயம் பூரிக்கும் ஈழம்!

தேயிலை தென்னை றப்பர் கொக்கோ — நம்
தேச நிதிவளர்க்கும் நல்ல
வாச(னை)த் திரவியங்கள் எல்லாம் — பிறரை
வாரீர் எனஅழைக்கும் நாடு!

மஞ்சள் இஞ்சிஇல வங்கம் — மதிப்பு
மிஞ்சு மிளகேலம் கறுவா
கொஞ்சிக் குலாவிவளர் நாடு — பஞ்சம்
அஞ்சி அகலுமெனப் பாடு!

மாவலி மாணிக்க கங்கை — வன
மண்ணைப் பிசைந்துபொன் ஆக்கும்!
மானிலம் பரவுகதிர் காமம் — மன
மாசைக் களைந்துமணி ஆக்கும்!

கன்னித் தமிழ்ப்புனம்யாழ்ப் பாணம் — இன்பக்
காதல் விளையும்புனம் கண்டி!
மண்ணில் இசைபாடும் மீன்கள் — தமிழ்
மணம் திகழும்மட்டுக் கிளப்பு!

எங்கள் நகரங்கள் பாப்பா — எழில்
மிஞ்சு கவிதைகளே பாடும்!
வங்கம் அலைக்கொதுங்கித் தங்கும் — இயற்கை
வடித்த திருமலைஎம் துறையே!

சிவபாதம் தெய்வஒளி வீசும் — உயர்
சிகிரி சிறந்தகலை பேசும்!
அபவாதம் உள்நுழையக் கூசும் — அருமை
ஈழம் எம்நாடு பாப்பா!

எல்லாம் தமிழ்!

தமிழென்று வாய்திறந்து பாடு — தமிழ்
உயிரென்று நிதமுங்கொண் டாடு!
தமிழேயென் தாயென்று ஆடு — அதற்குத்
தடைநேரின் உடனேபோ ராடு!

சங்கம் வளர்த்ததமிழ் பாப்பா — நல்ல
சாதித் தமிழாகும் பாப்பா!
வங்கப் பிரயாணஞ் செய்து — முத்து
வணிகஞ் செய்ததமிழ் பாப்பா!

மாறன் விளைத்ததமிழ் பாப்பா — நம்
மரபு விளங்குந்தமிழ் பாப்பா!
சேரன் வளர்த்ததமிழ் பாப்பா — நெஞ்சில்
வீரம் விளைக்குந்தமிழ் பாப்பா!

சோழன் கண்டதமிழ் பாப்பா — கலைச்
சோதி படருந்தமிழ் பாப்பா!
வாழும் வளருந்தமிழ் பாப்பா — உன்
வாழ்வு சிறக்குந்தமிழ் பாப்பா!

அன்பு வளர்க்குந்தமிழ் பாப்பா — மனிதப்
பண்பு வளர்க்குந்தமிழ் பாப்பா
இன்பந் தவழுந்தமிழ் பாப்பா — உன்
இதயம் பழகுந்தமிழ் பாப்பா!

கம்பனும் வள்ளுவனும் சேரத் — தமிழன்
“கதி”பெற் றுயர்ந்ததமிழ் பாப்பா!
அம்புவியில் அமுதகலை யோடு — பொதியத்
தென்றல் பொதிந்ததமிழ் பாப்பா!

ஊனம் உருக்குலைந்த போதும் — தமிழ்
மானம் காப்பதுன்றன் கடமை!
ஞானத் தமிழுனது உடைமை — அதனை
நலிய விடுவதுன்றன் மடமை!

காதல் எனுங்கன்னி யோடு — வீர
மாது தன்னையுமே மணந்து
சாதல் அறியாத வாழ்வின் — பல
காவியம் பெற்றதமிழ் பாப்பா!

சிலேடை

அம்மா வாணை என்கிறாய்
அம்மா வருதல் ஒரு பொருள்
அம்மா வாணை சத்தியம்
ஆகும் இப்படி இருபொருள்!

புத்தியி லாதவன் என்றுநீ
புன் சிரிப்புக் கொள்கிறாய்
புத்திஇல் லாதவன் என்பதால்
புத்தியில் ஆதவன் ஆகின்றாய்!

பழங்கள் என்று சொன்னதும்
பாலர் உள்ளம் சிரிக்கிறார்
பழங்கள் பருகி நிற்பவர்
பாவம் முகத்தைச் சுழிக்கிறார்.

படுக்க வா எனக் கூறலும்
படுக்க ஓடி வருகிறாய்
படுக்க வா என முடிவிலே
பர பரப்பாய்க் கேட்கிறாய்!

தாவரம் என்றுநீ சாமியைத்
தலை வணங்கிக் கேட்கிறாய்
தாவரம் இந்த உலகினைத்
தழைக்க வைத்துத் தழைக்குது.

தாவும் மரைக்கும் நீரிலே
தழைக்கும் மலர்க்கும் தாமரை!
வேகும் கைக்கும், காட்டிலே
விளங்கும் புலிக்கும் வேங்கையே!

வேலை விட்டான் முருகனே
வேலை விட்டான் தூரனே
வேலை விடுதல் உன்னிலே
வேலை செய் யுதல்லவா?

தலைவிதி வசம் என்றுநீ
தலை சொறிந்து நிற்கிறாய்
தலைவி திவசம் என்றொராள்
தர்ப்பை பூண்டு நிற்குது.

காசா லேசா எனநிதம்
கடைக் கணக்கிற் சாகிறாய்
காசா லேசா எனச்சிலர்
கதி கலங்கி நிற்கிறார்!

இப்படி யிருப்பொருள் கொள்ளுவாய்
இனிக்கும் உள்ளம் இனிக்குமே
இப்படிச் சிலேடை எழுதலால்
இளமை கொள்ளுது தமிழ்மொழி.

உழவுக்கும் தொழிலுக்கும்—வந்தனை செய்வோம்:

1. விதைப்பு

கையில் மாடு ஓச்சுவன்
கலப்பை வயலிற் பாய்ச்சுவன்
ஐயன் உழவு அற்புதம்!
அவனுக்கு நிகர் யாவரோ?
வரம்பு உயரக் கட்டினான்
வாரி எருவைக் கொட்டினான்
விரைந்து நன்கு உழுகிறான்
விளங்கு வயல்பண் படுகுது.
கால மழையைக் கண்டவன்
கலாப மென்ன மகிழ்ந்தவன்
காலை ஒளியின் ஆட்சியிற்
கடுகி நெல் விதைக்கிறான்.
வெளிக ளின்றி மறையவும்
விதைகள் நன்கு பரவவும்
மதிமி குந்த உழவனார்
மகிழ்ச்சி யோடு மறுப்பராம்.
சோறு நல்கும் செல்வரைச்
சுறுசு றுப்பாய் வயலிலே
வீறு கொள்ளும் உழவரை
விரும்பி வந்தனை செய்வமே!
காடு கரம்பை தரிககள்
களனி யாகத் திருத்துவோம்
வாடும் மனிதன் பசிகெட
வயலிற் செல்வம் பெருக்குவோம்!
ஏட்டுப் படிப்பும் வேண்டுமே
ஏரும் பிடிக்க வேண்டுமே
நாட்டி னுயர்ச்சி நாடியே
நாமும் மேழி பிடிப்பமே!

2. களைகட்டல்

வானம் மழையைப் பொழிந்தது
வயலில் வெள்ளம் வழிந்தது
ஊனம் உறிஞ்சும் களையுடன்
ஓடி நெற்கள் உயர்ந்தன!

கோழிச் சூடன் கோரைகள்
குறைவில் பல்வகைக் கீரைகள்
தோழர் ஆகித் துயர்தரும்
துட்டர் என்னப் பெருகின!

பண்பு மிக்க பாவையர்
பலரும் கூடி வயலிலே
அன்பு கொண்டு களைகளை
அகற்றும் காட்சி அழகுதான்!

உயர்த்திச் சேலையைச் செருகுவர்
உதட்டில் வெற்றிலை உழக்குவர்
அயர்ச்சி தீரப் பாடுவர்
அரிய கதைகள் பேசுவர்!

வாணி கமலி வசந்தியும்
வல்லி முல்லை வனிதையும்
ராணி பொன்னி பூவையும்
இதயம் கூடி நின்றனர்!

தெள்ளுப் போலத் தெறித்திடும்
பள்ளிக் கன்னிப் பறவைகள்
கொள்ளை கூடி வயலிலே
கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தன!

களைப்புல் யாவும் கட்டினர்
கனிந்து நாற்றைத் தொட்டனர்
உழைப்பின் மேன்மை காட்டினர்
ஓடி ஓடி நாட்டினர்!

செந்நெல் செந்நெல் செந்நெலே!
செய்கள் தோறும் செந்நெலே!
அன்னம் இதோ என்றன
ஆசை காட்டி நின்றன!

3. அறுவடை

வேர்வைத் துளிகள் மணிகளாய்
விளைந்த செந்நெற் கதிர்களை
ஆர்வத் தோடு கண்டதும்
அகத்தில் உவகை சிரித்தது!

கல்லு மணிக ளின்றியே
கவலை யின்றி வாழலாம்
நெல்லு மணிகள் இல்லையேல்
நெஞ்ச விந்து போகுமே.

இருண்ட வாழ்வுக் கொளிதரும்
இனிய கதிர்கள் வயலிலே
புரண்டு சாய்ந்த மகிழ்ச்சியிவ்
புந்தி யான துடலெலாம்!

என்ன விளைவு! உழவனின்
இதய உளைவு நின்றதே
அன்னம் இனிமேல் அறிவிலே
அதிக விளைவை ஆக்குமே!

பட்டுப் பொன்பீ தாம்பரம்
பசுமை நீக்கி உடுத்தநெல்
பட்டுப் போன வாழ்வினைப்
பசுமை காண வைக்குமே!

விண்ணி றைந்த கடவுளர்
வேண்டு பூசை செய்துதன்
கண்ணி றைந்த களனியில்
கனிந்து வெட்டுத் தொடங்கினு

பந்தி வைக்கும் அமுதினைப்
பந்தி பந்தி யாயிருந்(து)
உந்தி வேர்வை ஊரவே
உவகை யோடு வெட்டினார்.

வெட்டி வைத்த மாவக்கை
விந்தை வான முகட்டினைத்
தொட்டு நிற்கும் போர்களாய்த்
துலங்கி நின்ற வயலிலே

படையல் வைத்து வயலிலே
பாய் விரித்து நெல்லினை
அடியல் செய்த உழவனின்
ஆசை போல்நெல் குவிந்தது.

குவிந்த செந்நெல் மணிமுடி
குளிரச் சூடும் உழவனைப்
புகழ்ந்து வாழ்த்துப் பொழிந்தன
புலமை மிக்க புள்ளெலாம்!

4. கைத்தொழில்

வறுமை வறுமை எனநிதம்
வயிற்றில் அடிக்கும் மனிதனைப்
பொறுமை இழந்து பூமிப்பெண்
புந்தி குலுங்கச் சிரிப்பளாம்

கோடி கோடி தொழில்களோ!
கோணி நிற்கும் இளைஞனே
வாடி ஆவி தும்புதல்
வாழ்வில் நாணம் அல்லவோ!

அதிக முதல் இல்லாமலே
ஆக்கிக் கொள்ளும் கைத்தொழில்
தெரிய வில்லை யோவிழி
திரை விழுந்து போனதோ!

பன்ன வேலை செய்யலாம்
பாய்கள் பின்னி விற்கலாம்
சின்ன அளவிற் தறியிலே
சீலை நெய்து வாழலாம்.

பண்ணை வைத்து வாழ்வினைப்
பண்ணில் தோய்த்து மகிழலாம்
கண்ணி மைக்கும் நெற்றிக்கும்
கருமை நிறையச் செய்யலாம்.

தும் படித்து வறுமையைத்
தும்பு போல ஆக்கலாம்
தெம்பு வேண்டும் மனதிலே
தெரு வளத்தல் நின்றிடும்

பாவைப் பிள்ளை செய்யலாம்
பட்டுப் பூச்சி வளர்க்கலாம்
கோவை யாக்கி மணிகளைக்
கோல மாலை ஆக்கலாம்.

இன்னும் இன்னும் எத்தனை
இலகு வான தொழிலுள
உன்னிப் பார்க்க வேண்டும்நீ
உனது காலில் நிற்கலாம்.

கருப் பதநீர் காய்ச்சியே
கட்டி யாக்கி விற்கலாம்
உருப் படநீ வேண்டுமேல்
ஏதோ தொழில் செய்திடு.

கமத் தினைடு கைத்தொழில்
கலியை நீக்கி வைத்திடும்
உவப் பினைடு கைத்தொழில்
ஒன்று இன்றே தெரிந்திடு!

5. முற்படு! புறப்படு! செயற்படு!

வேலையில்லை வேலையில்லை
என்ற வெற்றுக் கூச்சலில்
வேலை யில்லை வீட்டைவிட்டு
வேலை செய்ய முற்படு!

காடு கரம்பை நிறையவுண்டு
கடவுள் தந்த காலுங்கையும்
சோடு தட்ட வில்லையாயின்
சோர்வு ஏன் புறப்படு!

உத்தி யோக மோகமுனது
உயிரை உறிஞ்சிக் குடிக்குது!
புத்தி மோச மாகமுந்தி
புதிய பாதை நோக்கிடு!

பஞ்சப் படியும் வருசப்படியும்
சேர்ந்த நூறு ரூபாயில்
நெஞ்சை விட்டுப் பஞ்சையாகி
நீண்ட கனவு காண்கிறாய்!

காணி தந்து வீடுதந்து
கையிற் கொஞ்சங் காசுதந்து
பேணு வாழ்வை யென்றுவேண்டப்
பேதை போல் விழிப்பதோ?

பற்றை வெட்டிப் பண்ணைகண்டு
பாழும் பசியைப் போக்கிடு!
மற்ற வேலை பிறகு பார்ப்பம்
மகிழ்ச்சி யோடு செயற்படு!

புதிய முறைகள் பலவுமுண்டு
புத்தி சொல்ல அறிஞருண்டு
விதியை வென்று வாழ்வதற்கு
வேறு என்ன வேண்டுமோ?

விளைச்சல் கூட்டும் உரமுமுண்டு
விளையும் நோய்க்கு மருந்துமுண்டு
உளைச்சல் ஏன் உனக்கினி
உவகை யோடு செயற்படு!

பண்ணை யோரம் நாலுபத்துப்
பழம ரங்கள் நாட்டிடு!
விண்ணை நோக்கி அவைகளுயர
உன்னை நோக்கும் செல்வமே!

கோழிப் பண்ணை யொன்றுமங்கே
கோடி யோரம் வைத்திடு!
போலி உத்தி யோகமாயைப்
பொள்ளல் பின் வெளிப்படும்!

ஐந்து பத்துக் கோடி ரூபா
அரிசிக் காகப் போக்கியும்
இந்த வயிறு சோற்றுக்காக
ஏக தாளம் போடுதே!

சொந்த மாக நெல்விளைப்பின்
இந்த நிந்தை யில்லையே!
அந்த நாளும் வந்திடாதோ
அமர சீதம் பாடநாம்!

வயிறு நொந்து பெற்றதெய்வம்
வாழ உன்னைப் பார்க்குது!
கயிறு விட்டுக் கொண்டுநீயும்
காலி யாகப் பார்க்கிறாய்!

தம்பி வாழ வேண்டுமென்ற
தயவு தந்த தமிழ்இது!
நம்பி நீ யிறங்குதம்பி
நரகம் இல்லை சொர்க்கமே!

குடிகாரக் குஞ்சுத்தம்பி

குஞ்சித்தம்பி அண்ண
குஞ்சித்தம்பி அண்ண
கஞ்சித்தண்ணீர் காணாக்
குஞ்சித்தம்பி அண்ண!

பனைமரத்துப் பாலைப்
பசல்முழுதும் பருகி
நீனைவிழந்தே ஆடும்
நீசர்எங்கள் அண்ண!

துள்ளுமீசை கள்ளில்
தோயும்அதை மெள்ளத்
தள்ளிமேலே விட்டுத்
தலைகுனிந்த படியே,

மூக்குமுட்டக் குடிப்பார்
மூசிவிட்டுப் பின்னும்
ஊக்கமிலை யென்றே
ஓர்கலயம் அடிப்பார்!

“பிளா”வோடு நின்றே
பெரியபிர சங்கம்
விளாசிவிட்டு மேலும்
வேறொன்று அடிப்பார்!

போதைதலைக் கேறும்
புத்திதடு மாறும்
நீதிமுறை பாறும்
சூதுபல சேரும்!

வேலிதொறும் விழுந்தும்
விறுவிறுப்பாய்க் கதைப்பார்
கேலிஏதுக் கென்று
வேலியோடு முறைப்பார்

நித்தஞ்சில நேரம்
புத்தியற்ற மனிதன்
சுத்தநிரு வாணச்
சுகநிலையுங் காண்பார்

கூச்சமிலா மனிதன்
குடங்குடமாய்க் குடிப்பான்
பேச்செல்லாம் பச்சைக்
கொச்சைமொழி ஈச்சி!

சத்திவரும் அந்தச்
சத்திமேலே நின்று
சுத்தநடம் செய்யும்
பித்தர்குஞ்சி அண்ண

பெண்டுபிள்ளை என்ற
பேச்சவருக் கில்லை
கண்டபடி குடித்தார்
கடனாள் ஆனார்!

ஊரவர்கள் சுற்றம்
ஒதுக்கிவைத்து விட்டார்
தாரம்பிள்ளை குட்டி
நேரத்தோடு விட்டார்!!

தனிமரமே ஆயினும்
 பனைமரமே தஞ்சம்
 இனியவருக் கிந்த
 உலகிலென்ன வேலை.

குஞ்சித்தம்பி அண்ணா
 குஞ்சித்தம்பி அண்ணா
 பிஞ்சிலே பழுத்த
 குஞ்சித்தம்பி அண்ணா!

குடியாலே கெட்ட
 குடும்பமள வில்லை
 துடியாதே மனிதா
 குடிகார னாக!

அப்போலோ-8

அப்பலோ தம்பி அரியதோர் புதுமை
 அப்பலோ எட்டு அற்புதம் அற்புதம்!

மதியினைப் பிடிக்க மதியினர் முயற்சி
 புதியதோ ருலகின் புகழ்ச்சங்க நாதம்!

அம்புவி யதனில் அயோத்தி யிராமன்
 அம்புலி பிடிக்க அழுததை அறிவாய்!

திங்களைப் பிடித்துத் தெருவினில் ஆட
 இங்குநீ அழுதல் எவரறி யாரோ?

அழகிய நிலவில் ஆடிய ஆசை
 பழகின மதியைப் பற்ற முனைந்ததோ?

நுண்மதி “இரசியர்” செய்மதி கண்டு
 தண்மதி நோக்கித் தாவிய தறிவாய்!

கூன்மதி கண்டு குலைக்கும் நாயும்
 வான்வழி சென்று வந்ததும் அறிவாய்!

அமெரிக் கருமில் வதிசய முயற்சியை
 அருமைப் பாடுற ஆக்கினர் தம்பி!

விண்வெளிக் கலங்கள் விரைந்தன ஆங்கே
 நுண்மதி மனிதன் விண்வெளி மிதந்தான்!

அதிசய மென்று ஆர்த்தது உலகம்
 துதிசெய நின்றான் தூயவிஞ் ஞானி!

அதன்பிற கிந்த அப்பலோ எட்டு
 அதிசயம் அதிசயம் அமெரியின் புதுமை!

வேறு

புவிக்கவர்ச்சி கடந்துகொண்டு அப்பல்லோ எட்டு
மதிக்கவர்ச்சிக் குட்பட்டு வான்மதியை எட்டும்
விதிக்கவர்ச்சி யாளரும்வாய் விரல்வைத்து வியக்கும்!
விர்தையினால் மதிபடைத்த பொருளெல்லாம்பயக்கும்!

விஞ்ஞானம் விண்ணணம் ஆகிவிட்ட தின்றோ!
விழைமதியில் பூமனிதன் குடிபுகுநாள் என்றோ?
அஞ்ஞானம் பாரத்தாற் பூமியிலே தோயும்
ஆகடிய விண்ணணம் விண்மதியிற் பாயும்!

போர்மன்அண் டேர்சன்நல் லோவலெனும் மூவர்
புகழ்ப்பல் லோஎட்டில் மதிவலயம் புக்குச்
சீர்மன்னும் சந்திரனைப் பத்துமுறை சுற்றிச்
செயற்கரிய செய்துவிட்டார் சிறந்தபெருவீரர்!

சந்திரனின் சந்துபொந்து மேடுபள்ளம் சகலம்
சலியாமற் படமெடுத்துச் சார்பெல்லாம் விளக்கும்
இந்திரவித் தைபுரியும் இவர்களையோ முன்னோர்
இலக்கியத்திற் ககனசித்தர் எனப்புகழ்ந்து சொன்னார்?

ஒருநூறெண் பத்துஒரு கோடிடொலர்ஸ் செலவு
ஓயாத பத்தாண்டு உறங்காத ஊக்கம்!
ஒருமூன்று அரைலட்சம் மதியாளர் உழைப்பு!
ஓடியது சுற்றியது மதியினையென் றுணர்வாய்!

சந்திரனைச் சந்தியிலே கட்டிவைப்பார் நாளை
சல்லாபக் கவிஞர்களுக் கினியென்ன வேலை?
சிந்தையிலே இனியென்ன இனியென்ன என்ற
செல்லரிப்பிற் பேராவல் கொள்ளுதெங்கள் மூளை!

கலியுகத்தின் மறுயுகத்திற் கால்கொள்ளும் மனிதன்
கற்பனைக்கும் அடங்காவிப் புதுமையினைக் கண்டு
கிலிபிடித்த புராணமெனக் கிண்டல்புரி வாநோ?
கிழக்குலகின் மகத்தான கிளிக்கதையென்பாநோ?

இமயத்திற் புலிபொறித்த பழங்கதையைத் தம்பீ
இனியேனும் சொல்லாதே இதுபெரிய வெட்கம்!
நமமற்றோர் நையாண்டி நாடகத்தில் வைத்து
நாடறியச் செய்துவிடின் அதுபெரிய துக்கம்!

26-12-68.

வாழ்த்து

மதியினைச் சுற்றி வந்த
மதிவலீர் உமது தீரம்
மதியினைக் கடந்து மேலும்
மாபெரும் அண்ட மெல்லாம்
துதிசெய நிற்கும்! வானம்
தோன்றிடும் உண்மை “இன்னோர்
விதிசெய” எம்மைத் தூண்டும்
விருப்பினைத் தந்தீர் வாழ்க!

28-12-68.

ஞானக்கறவை

அழகினாலே அண்டமெல்லாம் ஆட்டிவைப்பவள்-வாணி
ஒளியினாலே உணர்வையெல்லாம் ஊட்டிநிற்பவள்
பழகுதமிழின் சாயலாக வீற்றிருப்பவள் - பச்சைப்
பாவலோர்கள் நெஞ்சங்களில் ஊற்றெடுப்பவள்!

பண்ணில்நாறும் கவிதைகளிற் பள்ளிகொள்பவள் -
வாழ்க்கைப்

பாலையெலாம் கானமழை சொரிந்துதுள்ளுவள்
கண்ணிற்பட்ட பொருளையெல்லாம் கலைகளாக்குவள்
- அன்னை
எண்ணமெல்லாம் வீறுதந்து இன்னல்போக்குவள்!

முறுவலிக்கும் குழந்தையுடன் குதுகலிப்பவள் - தாய்
மூலசக்தி யாகிநின்று ஆர்ப்பரிப்பவள்
அறிவுவாழும் உலகமெல்லாம் ஆணைசெய்பவள்-அன்னை
அன்புகண்டால் அடங்கிநின்று வீணைசொல்லுவள்!

மோதிவரும் உணர்வலையில் ஆடியெழுவாள்-புனிதப்
போதைதரும் கவிவலையில் ஓடிவிழுவாள்
சாதியினப் பாகுபாடு சற்றுமறியாள் - யாரும்
சரணடையின் சபைதனிலே வைத்துமகிழ்வாள்!

கோகிலத்தின் கானமாகக் குரல்கொடுப்பவள்-நீலக்
கோலமயில் ஆட்டமாகக் கூத்தெடுப்பவள்
காவிலுயர் பூவிலெல்லாம் கண்ணடிப்பவள்-கவிதைக்
காட்டாற்று வெள்ளத்தில் உயிர் துடிப்பவள்!

ஊனோடும் உயிரோடும் ஒன்றிவாழ்பவள் - இன்ப
உணர்வோடு சஞ்சரித்து உலகையாள்பவள்
வானோடும், மண்ணோடும், மையல்கொள்பவள்-கவிதை
வானத்தில் கீதம்பாடும் ஞானப்பறவை!

கற்பனைத், தொட்டிலிலே, கட்டிவளர்த்தால்-நுட்பக்
கருத்தோடு சிந்தனைத் தீனியுமிட்டால்
அற்புதமாய், ஆனந்தப்பால், ஆரச்சொரியும்-அருள்
மயமான தெய்வீக ஞானக்கறவை!

இரவுபகல், வாணிபதம், இதயம்வைப்போம்-மூடும்
இன்னலிருள் பின்னடைய இன்பம்துய்ப்போம்
கரவுஆதிச் சிறுகுணங்கள் கைவிடுவோம் - கல்விக்
கன்னிதன் உபாசனையில் கணவைப்போம்.

வெள்ளைநிறத் தாமரைப்பூ வாணிவீடு - அவள்
வேதமென்னும் பொய்கையில்வாழ் அன்னப்பேடு
கொள்ளையின்பக், கவிதையிலே, அவளைக்கூடு-எங்கள்
கொஞ்சமொழித் தமிழ்த்தாயின் கீர்த்திபாடு!

தைப் பொங்கல்

சரணம்

பொங்கல் பொங்குக - தைப்
பொங்கல் பொங்குக.

— பொங் —

பல்லவி

தங்கமன்ன செந்நெல் தந்து
தரணிகாக்கு மெங்கள் உழவன்

— பொங் —

அநுபல்லவி

கன்னல் இனிய கதலி நட்டுக்
கலைவி ளங்கு கோல மிட்டு
அன்ன நடையின் அழகு மாதர்
ஆவ லோடு அமுது பொங்கும்

— பொங் —

வீறு கொண்ட உழவு மன்னன்
விலைவி லுவகை விளையும் உள்ளம்
சேரு மன்பு மலர்கள் தூவிச்
செங்க திர்க்கு அமுது செய்யும்

— பொங் —

அன்பு பொங்கும் ஆண்மை பொங்கும்
அறிவு பொங்கும் மனைகள் எங்கும்
இன்பு பொங்கும் இனைய பாலர்
இதய வானில் புதுமை பொங்கும்

— பொங் —

விடுதலை கண்ட வீரர்கள்:

1. காந்தித் தெய்வம்

(மெட்டு: ரகுபதி ராகவராஜாராம்)

சத்தியம் அன்பு அகிம்சையொளி — உயர்
சன்மார்க்க சீலம் நுண்மதியை
வித்தையில் வல்ல அயன்குழைத்தான் — அது
வீழ்ந்தது “பூ”வினில் “காந்தி”யென்றார்.

கிரகணம் இடையிடை மூடலுண்டு — பூமி
கீழ்த்தர இருளினில் வாடலுண்டு.
அரவுறை யவ்விருள் போக்குதற்கு — இங்கே
அவதரிப் பார்பெரு மக்களென்பார்.

பாரதம் எங்கள் அயல்நாடாம் — அஃது
பல்வழி யாலும் நமதுசொந்தம்
பாரதம் பழம்பெருந் திருவிழந்து — பாவம்
பதைத்தது அந்நியர் ஆட்சியிலே.

அந்நிய ஆட்சியில் இந்தியர்கள் — பிற
ரடிமைக ளாயடி வருடிகளாய்த்
தம்மியல் பிழந்து தவித்தனராம் — அவர்
தரித்திர நாரண ராயினராம்.

புத்த னுதித்தரும் பாரதத்தில் — காந்திப்
புண்ணிய மூர்த்தியும் பிறந்தனராம்
புத்தம் புதுரத்தம் பாய்ந்ததுவாம் — நாட்டில்
புதுவிழிப் பொன்றுஞ் சேர்ந்ததுவாம்.

மந்தைக ளாகிய மக்களிலே — காந்தி
மாபெரும் சுதந்திர தீபமதைச்
சிந்தையி லேற்றி வைத்தனராம் — அது
சீரிய சுதந்திரந் தந்ததுவாம்.

ஆட்டுக்குத் தீர்ந்தது குட்டிக்குமாய் — நம்
அழகிய ஈழமும் அந்நியரின்
கூட்டுக்கு ளிருந்து பறந்ததுவாம் — அது
குவலய மெல்லாம் தெரிந்ததுவாம்.

ஆசிய நாடுக ளத்தனையும் — ஐயன்
அருளிய தேசிய ஒளியினிலே
கூசிய நரம்புக ளறுத்தனவாம் — அவை
குதுகல வாழ்வில் தெறித்தனவாம்.

சிந்தனை சொற்செயல் யாவையுமே — மிகச்
சீரிய நேர்வரை ஒன்றினிலே
சந்ததம் இயங்கிய சால்பினராம் — புவிச்
சரித்திரம் காணாத பேரினராம்.

ஊனினை உருக்கிய காந்தித்தெய்வம் — சுடர்
உள்ளொளி பெருக்கிய காந்தித்தெய்வம்
வானுமே வாழ்த்திய மனிதத்தெய்வம் — பெரும்
வாட்படை தோற்றிட்ட புனிதத்தெய்வம்.

ஒருவருக் காகவோ குறள்செய்தான் — காந்தி
ஒளிமிகும் வள்ளுவ இலக்கியமாய்த்
திருமிகும் மனிதமும் மலர்ந்தவராம் — மேலும்
தெய்வநற் பண்பும் திகழ்ந்தவராம்.

விலங்கி ளிருந்து வருமாந்தன் — இ(ன்)னும்
விலகிய பாடிலை மனவுணர்வில்
துலங்கிய காந்தி மகாத்மாவே — உட்
துகளற மனிதம் துலக்கினராம்.

சத்திய சோதனை கண்டவராம் — அந்தச்
“சோதனை”யில் வெற்றி கொண்டவராம்
நித்தியம் நிமலனின் நினைவாலே — நாமும்
நிம்மதி பெறலாம் என்றவராம்.

குறிக்கோள் எத்துணை உயர்வாமோ — அதைக்
கூடும் வழியும் உயர்வாயே
நெறிப்பட அமைதல் வேண்டுமென்றார் — அதன்
நித்திய தத்துவம் அகிம்சையென்றார்.

போதனை சாதனை இருவிழிகள் — அந்தப்
புங்கவன் வாழ்வின் பெருவிழிகள்
சாதனை அற்றவர் போதனையை — இற்ற
சாப்பிணம் என்றவர் சாற்றினராம்.

தன்பிழை கண்டும் வருந்தாத — பெருந்
தற்குறி கள்வாழ் தரணியிலே
மன்பதை செய்பிழைக் காக — உண்ண
மானோன் பாற்றிய மாதவராம்.

காவியம் அவர்கதை கூறுமன்றிச் — சில
கவிதைகள் அவர்புகழ் காட்டிடுமோ?
ஓவிய மாயவர் உள்ளத்திலே — நிதம்
உறைவது புதுமையென் ருயிடுமோ?

காந்திய யுகத்தின் யாத்திரையில் — இந்தக்
கலியுகம் காலடி வைத்துவிட்டால்.....
காந்திய தத்துவ மாத்திரையே — தலைக்
கனதியைக் குறைத்திடும் மருந்தாமே!

2. மாமேதை லெனின்!

சார்மன்னர் ஆட்சியிற் செத்தது இரசியா
 சஞ்சலம் பெருமூச்சு மிஞ்சியது - மக்கள்
 சாவுக்கும் வாழ்வுக்கும் அஞ்சினார்கள்.
 கார்ல்மாக்ஸ் தத்துவம் வந்தது லெனினின்
 காந்த மதியினைக் கொஞ்சியது - உளம்
 கள்வெறி வேகத்தை விஞ்சியது!

நெற்றியில் வேர்வை நிலத்தில் விழுந்தவ்
 ஈரத்திற் பயிர்செய் விவசாயியை - சார்
 ஈவிரக் கமின்றி வாட்டிவைத்தான் - லெனின்
 சாருக்குத் துப்பாக்கி வேட்டுவைத்தான்.
 வற்று முடலுடன் வாழ்வுக்குப் போராடி
 வாடிய பாட்டாளி குரல்வளையைச் - சார்
 வஞ்சகமாய்நிதம் நெரித்துநின்றான் - லெனின்
 நெஞ்சினிற் கோபம் உகுத்துநின்றான்.

நடைமுறைப் புரட்சியின் லக்கண மெல்லாம்
 நன்மதி யாலவன் வகுத்துவிட்டான் - லெனின்
 நமனெடு போரிடக் குதித்துவிட்டான்.
 அடிதடி யாட்சியின் கோரங்க ளெல்லாம்
 முடியொடு விழுந்தது புரட்சியிலே - சார்
 மடிவொடு எழுந்தது செங்கொடியே !

வரலாறு காணு மாமேதை லெனனை
 வாழ்த்தும் வழியொன்றே உண்டுதம்பி - சிரம்
 தாழ்த்தும் வழியொன்றே உண்டுதம்பி - அது
 தரணிக் கொளியெனக் கண்டிடுவாய்.
 வரலாறு கண்டிடும் வர்க்க பேதமெலாம்
 மாளப் பொதுநெறி காணுதலே - அதன்
 மாண்புளம் என்றும் பூணுதலே - மா
 மேதை லெனின் புகழ் பேணுவதாம்!

3. நாவல ஞாயிறு

இன்பந் தமிழாய் அன்பு சைவமாய்
மலர்ந்தன தமிழ்நா டுயர்ந்தது மண்ணில்
சைவம் பொலியத் தமிழ்ப்பொலி வுற்றது
சைவம் நலியத் தமிழும் நலிந்தது
ஒட்டிப் பிறந்த இரட்டைக் ளாதலின்.
ஆட்சியின் விளவே ஆக்கமும் அழிவும்
மாட்சியின் மலர்தலும் மரண மாய்ச்சலும்
என்னை,

சோழப் பேரரசிற் சோடிவ் விரண்டும்
வாழ்வு மலர்ந்தன வாளை யளந்தன
தாழ்வோ அகன்றது தலைநிமிர்ந் தோம்நாட்
பீடுறு புகழிற் பிடித்ததோ சனியன்
ஏடு புரண்டது ஏற்றம் இறந்தது
வாசனைப் பண்டம் வாவென அந்நிய
மோசடி யாளரெம் முன்றிலிற் புகுந்தனர்
ஐயகோ.

சிவநக ரெல்லாஞ் சிதைந்தன அழிந்தன
சைவம் சவமாய்த் தமிழ்குற் றுயிராய்க்
கையறு நிலையிற் கலங்கினோம் தம்பி!
பயத்திற் பிறந்த பாக சாலையின்.
“அடுப்பு நாச்சி” அறியா தார்யார்?
படுத்த படுக்கையிற் பரவினோம் தம்பி!
அந்த காரம் “அன்பை” மறைத்துச்
சிந்தையி னூடும் சென்றது சிதைந்தோம்
வாசனைக் குணங்கொல் மோசடி நீசம்”
எனினும்,

சரித்திரம் திரும்பும் சகடவாழ் வன்றோ!
தரித்திரம் அகன்றது தப்பினோம் பிழைத்தோம்
பூர்வ புண்ணியப் பிறவிக ளோநாம்
நேருந் தெய்வம் நெகிழ்ந்ததோ நெஞ்சம்
செவ்வே ளெமது செந்தமிழ்த் தெய்வம்
உவந்தினி துறையும் உயர்புகழ் நல்லையில்
நாவல ஞாயிறு தோன்றிய தட்டா
ஊரெலாம் பேரொளி ஓடி நிறைந்தது!
சிவமணி யோசை செவியிற் பட்டது
தமிழ்நறு நாற்றந் துளைத்தது முக்கை
சைவம் சடைத்தது தமிழுடல் புடைத்தது!
தமிழ்நா டெங்கும் நாவல மேகம்
அமுதக் கருத்தை அள்ளிச் சொரிந்தது!
மறுமலர்ச் சியிலே தமிழன் தலையெடுத்தது)
உறுதுயர் ஒழிந்து உவகை பூத்தனன்
குருகுலக் கல்வி உறுமிடம் பெற்றது
ஐந்தாங் குரவன் அறுமுக நாவலன்
சிந்தையில் வளரும் செந்தமிழ்த் தெய்வம்
வசன நடையின் வல்லா ளன்னென
அறிவுடை யுலகம் அஞ்சலி செய்தது!
நாவலர் பெருமான் ஏற்றிய தீபம்
ஒஷத லின்றி ஒளிவளர் தீபமாய்க்
காப்பது கடமை கருத்துறு சிந்தனை
நெய்நித ழுற்றி அவ்வொளி நிலைபெற
நன்றி யுணர்வுட னென்றும் நாவல
ஞாயிறு போற்றுகும் ஞாயிறு போற்றுகும்!
மாயிரு ஞாலம் மனவிருள் மாய்ப்பதால்.
மரபுத் தமிழும் மலர்சிவ னெறியும்
விரவிச் செறிந்து வீடெலாம் விளங்கும்
இதுநெறி யெனச்செயல் புரிக
மதுகை நிறைதமிழ் நாடே மலரும்.

“ஆத்தி குடி”

அன்னையைப் போற்று
ஆகடியம் பேசாதே
இடைதெரிய உடுக்காதே
ஈயாரை ஒதுக்கு
உரிமையைக் கைவிடேல்
ஊழலை ஒழி
எளிமையை விரும்பு
ஏழைக்குக் கைகொடு
ஐந்தொகை பயில்
ஒற்றுமையாய் வாழ்
ஓம்புக விருந்து
ஒளவையைப் படி
கவிதைகள் பாடு
காவியம் எழுது
கிளிபோல் பேசு
கீரைநிறைய உண்
குடி பழகாதே
கூப்பாடு போடேல்
கெட்டியாய் இரு
கேண்மை விரும்பு
கைம்மாறு கருதேல்
கொற்றமே விரும்பு
கோணி நடவேல்
சமதர்மம் தமிழ்த்தர்மம்
சாதியை ஒழி
சிரித்துப் பழகு
சீர்திருத்தம் செய்
சுதந்திரம் பிறப்புரிமை
தூழ்ச்சிக்கு இரையாகேல்
செத்த பாம்படியேல்
சேட்டை விடாதே

சைகை புரிந்துகொள்
சொற் பெருக்காற்று
சோற்றுக்கு வழிதேடு
தயவாய் நட
தாசனே தலைவனும்
திசை அறிந்து செல்
தியன சிந்தியேல்
துப்பாக்கி பிடி
தூரப்பார்வை கொள்
தெருவளக்காதே
தேகத்தைப் போற்று
தைப்பொங்கல் தமிழ்ப்பொங்கல்
தொண்டனாய் வாழ்
தோட்டிபோல் வாழாதே
நடனம் பயில்
நரிப்புத்தி வேண்டாம்
நாய்போற் குரையேல்
நிலவினில் ஆடு
நீயென்று பேசேல்
நுனிக்கொம்பர் ஏழுதே
நுகத்தாணிபோல் தீர்
நூராண்டு வாழ்
நெற்பயிர் செய்
நேர்மையாய்ச் சிந்திப்பாய்
நையாண்டி பண்ணேல்
நொடிப்பொழுதும் வீணாக்கேல்
நோன்பு வேண்டும்
படைகண்டு அஞ்சேல்
பாரெல்லாம் சுற்றிவா
பிடிவாதம் செய்யேல்
பீத்தலை வெளிவிடேல்
புரிந்து பேசு
பூரிப்புக் கொள்

பெட்டைபோற் புலம்பேல்
 பேடியாய் நடவாதே
 பொய் பேசாதே
 பொதுவுடைமை நெறிநில்.
 போனதை மற.
 மதியை மதி
 மாரிபோல் கொடு.
 மிடுக்காய் நட
 மீதியைச் சேமி
 முதுமையை இகழேல்
 மூலையிற் பதுங்கேல்
 மென்று தின்
 மேன்மேல் நோக்கு
 மையல் அகற்று.
 மொட்டைப் பறிக்காதே
 மௌவல் துடு
 யவ்வனம் பேணு
 யாரொடும் பழகு.
 யுத்தம் பழகு
 யூகத்தால் வெல்
 யோகம் பயில்
 யௌவன வேகம்கொள்
 வட்டி வாங்கேல்
 வாணியை வணங்கு
 விதியையும் எதிர்
 வீணை பழகு
 வெறுமை தவிர்
 வேலை ஒன்று தேடு
 வைப்புச் செப்பைச் சொல்லாதே.